

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinqve Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Cardinales a Leone Papa Nomo creati, id est, a certo Pontifice. cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

suam retractans, anno 830. claruisse, non autem obiisse, refert, quem sequitur, & Franciscus Belforesius in Cosmographia sua, ratioque temporum id iudicat, missus enim fuit legatus Constantinopolin à Ludouico Pio Imp. ad Michaëlem cognomento Thraulum, qui anno 820. imperare cepit. Fortasse ex librorum incuria in Trittemio pro 33. quo anno obiisse à nonnullis memoratur, 13. adiunctum est, quod facilis sit lapsus unius numeri in alium. Errorem Trittemij sequitur Bugianus noster colloquio quarto. De nominis sui Hamularij.

S. LEO, Rodulphi filius, Romanus, Monachus Sanctorum Siluestri, & Martini Romæ; Ord. S. Ben. Cong. 1. Caf. & S. R. E. Presbyter Cardinalis, tituli quatuor Coronatorum, à Sergio Papa II. factus; postea Papa Leo III. Platina in eius uita, & Panuinus in Epitomis de Cardinalatu, in Chronicis autem, cum Martino Polono. lib. 4. de Monachatu item.

D. IOANNES Rampoaldi filius, Romanus, Monachus Monasterij S. Benedicti Tiburri, Congregationis primæ Benedictinæ; S. R. E. Diaconus Cardinalis: postea Ioannes Papa IX. Panuinus in utroque Chronico.

D. THEODALDVS, Monachus cœnobij Casinensis, S. R. E. Episcopus Cardinalis Albanus, à Ioanne Papa, XVI. anno Domini 995. factus: F. Alphonsus Ciacon de perpetuo ecclesiæ Pontificatu nondum tamen excuso.

D. IOANNES, Gregorij filius, & Benedicti Papæ VII. Frater, Romanus, ex Comitibus Tusculanis, Monachus S. Anastasij Romæ, S. R. E. Episcopus Cardinalis Portuenfis: postmodum Ioannes Papa XIX. Cum in tractatu de Summis Pontificibus ex Plata, & alijs demonstrauerimus hunc ex Monacho Pontificem creatum, ad eum locum Lectorem remittimus.

Cardinales à Leone Papa Nono creati, id est à certo Pontifice. Cap. IX.

DOM. HILDEBRANDVS, Bonicij filius, natione Tuscus, patria Soanenfis, ex nobilissima familia Comitum Pitigliani & Soaniæ, olim Monachus, & Prior Claustralis Monasterij Cluniacensis prope Matisconem in Burgundia, quod cœnobium caput erat illius Congregationis, Cluniacensis nuncupata: & postea Abbas S. Pauli extra Urbem, uia Ostiensi, Ordinis S.

M 2 Benedicti,

Benedicti, Congr. Cluniacensis: primum S. R. E. Subdiaconus Cardinalis, & Oeconomus, anno Domini 1049. à Leone Papa IX. deinde Archidiaconus Cardinalis tituli 1059. Sabbato IIII. temporū, mense Martio, creatus: postremo Papa, Sanctus Gregorius, huius nominis septimus. *Tritemius lib. 4. c. 25. Paninius in utroque Epitome, & Chronico.*

S. DONATVS Humbertus, alias Vbertus, Francus Gallus, Monachus Tullensis in Leucis, Ordinis S. Bened. Congregationis Cluniacensis primus Archiepiscopus ad verbum Dei prædicandum Siculis factus. S. R. E. Episcopus Cardinalis Sylvæ Candidæ; alias Sanctarum Virginum Rufinæ, & secundæ. *Paninius in utroque Epitome, & Tritemius lib. 4. c. 34. & lib. 2. c. 89.*

D. IOANNES Mincius, Guidonis filius, Romanus, ex Comitibus Tusculanis, Monachus Monasterij S. Anastasij Romæ, Congregationis Specuensis, siue Benedictinæ primæ; & S. R. E. Episcopus Cardinalis Veliternus: post Benedictus IX. dictus X. Antipapa. *Theodoricus Bugianus, Illescas, & alij.*

D. STEPHANVS, Monachus, & Abbas, Sanctorum Andrea & Gregorii, in clivo Scauri de Vrbe; Ordinis S. Ben. Cong. 1. Cal. S. R. E. Presbyter Cardinalis. *Paninius in utroque Epitome.*

D. MAINARDVS, Campanus Monachus Monasterij Casinensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis: deinde ab Alexandro Papa II. Episcopus Card. Candidæ Sylvæ, factus. *Paninius in utroque Epitome. Leo Ostiensis in Chron. Cas. lib. 3. c. 8.*

D. STEPHANVS alter, Monachus Monasterij Casinensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis. *Paninius in utroque Epitome.*

D. DAVFERIVS, qui & Desiderius, Beneventani Principis filius, Beneventanus, Samnis, Monachus Sanctæ Trinitatis Cauæ, Ordinis S. Benedicti: S. R. E. Diaconus Cardinalis primum à Leone Papa IX. deinde à Nicolao Papa II. anno 1059. Sabbato IIII. temporum, mense Martio, Presbyter Cardinalis, tituli Sanctæ Cecilie, & Abbas Casinensis consecratus: postremo Papa. B. Victor. III. *Leo ostiensis lib. 3. c. 12. & Paninius in utroque Epitome.*

VICTOR PAPA II.

D. FRIEDERICVS, Gothelonis Lotharingæ Ducis filius, Lotharingus, Gallus, Monachus, & Abbas Monasterij Casinensis, paulò ante electus, S. R. E. Presbyter Cardinalis, tituli S. Chrylogoni creatus, Abbasque Casinensis consecratus est in Nativitate S. Ioannis, anno Domini 1057. Sabbato IIII. temporum Pentecostes

Florentiæ

Florentiæ in Tuscia: ac demum Papa S. Stephanus X. dictus IX. Leo Ostiensis lib. 2. cap. 97. Panvinus in utroque Epitome, & alij nonnulli.

STEPHANVS X. DICTVS IX. PAPA.

S. PETRVS de Honestis cognomento Damianus & Peccator nobilis Rauēnas, Monachus Monasterij S. Andreæ Eremitæ de Auellana, Ord. S. Ben. Cong. Columbe S. R. E. Episcopus Card. Ostiensis, creatus anno Domini 1058. mense Martio Sabbato quatuor temporum Quadragesimæ. Qui tandem Cardinalitia dignitate abdicata anno 1072. ad Monasterium suum redijt: obiitque Fauentiæ in cœnobio S. Mariæ, quod ipse cum quinque alijs construxerat, anno 1080. die. 22. Februarij.

ANNOTATIO AD PETRVM DAMIANVM.

Inter professores Regule Diui Augustini recensetur hic noster Damianus a Volaterrano lib. 21. Anthropologie, & nonnullis alijs. Falli autem ex multis demonstramus. Et primum Leo Ostiensis lib. 2. cap. 102. ex Eremo ad honorem Cardinalicium assumptum refert, sic inquit, Quod cum Petrus Damianus vir valde Religiosus, quem eo tempore Stephanus Papa ab Eremo extractum in Hostiensi Ecclesia Episcopum fecerat, comperisset, una cum Cardinalitus resistere, ac reclamare cepit. &c. Confirmat Beroldus Constantiensis in appendice ad Herm. contract. ad annum 1066. his verbis. His temporibus Venerabilis Petrus Damiani, ex Heremita Cardinalis Episcopus multa conscripsit, &c. Nullos autem Eremitas, eo tempore maxime, Regulam Diui Augustini obseruasse ex historijs manifestum est. Sub Diui vero Benedicti Regula multos huius professionis militasse, auctores sunt Petrus Diac. lib. de Sant. Mont. Cas. cap. 4. in vita S. Martini Eremitæ Montis Marsici. Ioannes Dabranus lib. 6. hist. Boemica in vita SS. Quinque Monachorum Erimitarum Brounouiensium, Martinus Crómerus in Hist. Polonica, de eisdem agens, & alij Polonici scriptores. Eremitæ vero nomen ideo habuit Damianus, quod, vt in eius vita legitur, refertque Augustinus Florent. parte 2. hist. Camald. lib. 5. cap. 7. Monachi Monasterij S. Andreæ de Auellana, quod nunc S. Crucis titulum gerit, tunc temporis bini, ac bini, diuisi in cellulis commanebant, psalmodiæ, Orationi, lectioni, abstinentiæ, obedientiæ, alijsque huiusmodi pietatis operibus, religiosisq; officijs, operam dantes. Monachum autem fuisse probant & Abbatem, cum eius vita, per Hieronymum Rubeum lib. 5. hist. Rauē. quæ est apud Mosandrum Tomo 7. Suriy: tum etiam idem Augustinus lib. citato a cap. 6. ad 15. & Iacobus Philippus in suppl. Chron. lib. 12. sic dicens: Petrus

Damianus ex Monacho, Ecclesiæ Romanæ Cardinalis Episcopus, in diuinis scripturis Doctor eruditissimus, his temporibus eas ob res magno in precio habitus est: *Honorius item de script. Eccles. Panuinus in Chron. Pont. Rom. & alij. Regule vero Diui Benedicti professorem referunt, Trittemius lib. 2. cap. 93. & lib. 4. cap. 35. de vir. ill. Ord. S. Ben. libro item de scriptor. Eccles. & in Chronico Hirsangia. Panuinus in Epitome in folio, cum dicit, Petrus Damiani Monachus Casinensis, Ordinis S. Benedicti, Episcopus Cardinalis Ostiensis. Monachus autem Casinensis dicitur, quod in cenobis illis vitam Monasticam duxerit, quæ Casinensi Monasterio subijciebantur. Addam, ut ceteros recentiores omittam, & ipsius Damiani testimonium in sermone de S. Ben. ubi S. Benedictum magistrum & Patrem suum vocat, quem reperire licet apud Mosandrum Tomo 7. Suriij die 21. Martij, quod tale est: Cui vero sic specialiter totus Euangelicæ lectionis excursus assignari potest, quemadmodum Patri, & Magistro nostro Beato Benedicto? Item in Epistola ad quendam Petrum Abbatem, quæ est in Appendice Margarini de la Bigue, ad Bibliothecam Sanctorum Patrum, clarius loquens, Sic inquit statim in principio: Succensetis enim, ac nos conquerentes arguitis, quia non debuimus vestros Monachos, contra Beati Patris nostri Benedicti præcepta Suscipere: & infra postquam verba P. N. Benedicti attulit, Hæc, inquit, itaque nostra non sunt, sed eiusdem Patris nostri verba, &c. In alijs etiam Epistolis quæ ibidem reperiuntur, sepe sepius idem repetit, S. Benedictum Patrem & Magistrum appellans. Ad extremum Monasteria in quibus habitauit ipse Damianus Monachus, & nondum Abbas, vt S. Vincentij, Casini, & Pompose, clare demonstrant Diui Benedicti alumnus; illudque, quod ipsi Monachi de Auellana, ad hæc vsque nostra tempora, quibus Congregationi Camaldulensi vniti sunt, a primaria ipsius cenobij sui institutione Regulam Diui P. N. Benedicti obseruasse, se ingenue profitentur. Cognomentum Damiani illi fuit, non, vt ait Panuinus, quod Damiani filius fuerit, sed quod cum a Fratre suo, Damiano nomine, Fauentiam primum, Parmam deinde missus fuisset, vt litteris operam daret, in sui grati animi testimonium, nomen Damiani ab eius nomine sic vsurpauit, ut se Petrum Damiani semper subscriberet, ut rectè docet idem Augustinus cap. 6. de Ordine Columbæ (sic dicto propter Ludulphi primi Auellane institutoris incredibilem Columbæ simplicitatem) agunt ipse Augustinus cap. 5. & Beneuentus Imolensis in comment. paradysi Dantijs. cap. 21. Putatur hic a Trittemio lib. 2. cap. 93. Monachus Viuariensis: a Volaterrano Sanctæ Mariæ Raupnatis; & a Bugiano S. Mariæ Fauentis: qui tres sic*

sic conciliari possunt, ut dicamus cum Trittemio post professionem emissam in Monasterio S. Andrea de Auellana, aliquo tempore in cœnobio Vinariensi habitasse; exercuisse autem sese ante professionem per 40. dies, ad Eremitici rigoris similitudinem in cœnobio S. Mariæ Rauennatis, periculum facturus, utrum Monastica vitæ laboremlaturus esset, ut asserit Augustinus cap. 6. & Danthes Aligerius, his verbis,

In quel luogo fui io Pietro Damiano

E Pietro peccator fui nella casa

Di nostra Donna in sul litto Adriano. &c.

Mortuum tandem in cœnobio S. Mariæ de Fauentia anno 1080. die octauo calendas Martij, ut & Augustinus lib. 5. cap. 14. & Rubeus in eius vita rellissime prodiderunt. Bertoldus tamen Constantiensis in append. ad Contractum, anno Domini 1072. mortuum refert sic inquit. M. LXXII. Petrus Damiani piæ memoriæ Cardinalis Episcopus, iamdudum mundo crucifixus, migravit ad Dominum, VIII. calen. Martij. Quæ uerba sic exponenda mihi uidentur, ut sensus sit, non de morte temporali, sed de morte officij & dignitatis, quando scilicet Cardinalicio honore repulso, Mundo & eius pompis mortuus est: nam quod post annum 1072. uixerit probant legationes eius quas obiuit tempore Gregorij Papæ VII. qui non nisi anno 1073. Pontifex renunciatus est. Illud autem quod dicit Trittemius Damianum Magni Gregorij Antistitis exemplo, amore quietis & solitudinis Episcopatum dimisisse, & ad cœnobium suum reuersum fuisse, non ita venit intelligendum, ut putemus Trittemium de S. Gregorio Magno Papa loqui, sed de Gregorio Episcopo Nazianzeno, qui eodem spiritu, quo Damianus, incensus, Episcopatum abdicato, ad solitariam uitam redierat.

D. ALBERICVS, Labicanus, Monachus cœnobij Casinensis, & S. R. E. Diaconus Cardinalis. Obijt Romæ, & sepultus est iuxta Ecclesiam SS. quatuor Coronatorum.

ANNOTATIO.

Panuinus in Epitome in folio a Stephano Papa IX. creatum dicit; in Epitome autem in quarto, ab Alexandro Papa II. Nos priorem sequimur opinionem, quod hanc eius etiam promotionem ad Stephanum retulerint Petrus Bugianus diuino, siue colloquio 4. hist. mon. & Scipio Mazzella in descriptione regni Neapolitani. De hoc Alberico agit Chron. Cas. lib. 3. c. 33. De eius sepultura uero Petrus Diac. de uir. ill. Mont. Cas. c. 21.

D. PETRVS Romanus Monachus Monasterij Casinensis, & S. R. E. Diaconus Cardinalis, & Cancellarius. Post a Nicolao Papa II. ex Diacono Presbyter Cardinalis T. Sancti Chrysogoni.

M 4 ANNO-

ANNOTATIO.

Huius creationem hic annotant idem Scipio Mazella loco citato, & Panvinus in Epitome in folio: in Epitome uero in quarto eius non meminit: uidetur tamen mihi is esse, quem in eodem Epitome in quarto, sub Alexandro II. & Gregorio VII. Præpositum Sancti Georgij in Lateranensi patriarchio nominat.

NICOLAUS PAPA II.

D. ODERISIVS, Oderisij Comitis Marforum filius, Monachus Monasterij Casinensis, & Abbas: S.R.E. Diaconus Cardinalis, creatus anno Domini 1059. mense Martio, Sabbato iij. Temporum: postea ab Urbano Papa II. Presbyter Cardinalis factus. Obijt. Nonas Decembris Anno Christi 1105. sepultus in Monte Casino. *Leo Ostiensis in Chron. Cas. lib. 3. cap. 14. & sequentibus: & Panvinus in utroque Epitome.*

ALEXANDER PAPA. II.

D. GERARDVS, Germanus, Ratisponensis, Monachus, & Prior maior canobij Cluniacensis in Burgundia; S.R.E. Episcopus Cardinalis Ostiensis, anno Christi 1072. creatus. Migravit an. 1077. die quinto Decembris.

ANNOTATIO.

Bertoldus Constantiensis in append. ad Contractum, creatum refert anno 1072. Sic dicens: Petrus Damiani piæ memoriæ Card. Episcopus, iam dudum mundo crucifixus migravit ad Dominum, octavo calendas Martii, cui Dominus Geroldus, reuera Monachus, scientia scripturarum insignis, & moribus suo prædecessori non impar, in Episcopatū Successit. Auctor tamen Chronici Cluniacensis huic sue opinioni refragari uidetur, a Gregorio enim Papa VII. promotum ait, cuius uerba sūt: Geraldus uero de quo superius memorauimus, fuit Ratisponensis ciuitatis Scholasticus, & rogatus a Sancto Vulgarico, adierunt Romanam Urbem: obtenta uero suorum absolutione peccatorum, exploratores uirtutum ad Sanctum deueniunt Hugonem Cluniaci, & sub ipso in Cluniacensi Monasterio secundam regenerationem susceperunt. Iste Geraldus erat sapientia, consilio, ac morum grauitate insigniter præpollens: nam post multos uero annos, maior Prior constitutus est. Sed postmodum iubente Apostolicæ sedis Præsule, Gregorio septimo, Hostiensis Ecclesiæ Pontificatu sublimatur: cuius curam cum summa rexit sollicitudine, creditæque sibi negociationis talentum Domino suo cum duplicata reportans usura, meruit audire, Euge serue bone & fidelis, intra in gaudium

dium Domini tui. *Hæc ille, qui tamen errare conuincitur, ut colligere licet ex Epistola eiusdem Gregorij Papæ VII. ad eundem Giraldu[m] scripta, Anno sui Pontificatus primo qui erat a Natiuitate Christi 1073. data Romæ secundo Cal. Maii, octau[i] uidelicet ab eius creatione die, in qua conqueritur Pontifex, quod commonitus (ut puto ab Alexandro II.) ut ad Curiam reuenteretur, non solum reuersus non fuerit, uerumetiam nec causas, cur non rediret, non indicauerit, sic enim habet lib. 1. Registri sui, Epist. 6.*

Gregorius in Romanum Pontificem electus, Giraldo Episcopo Ostiensis, & Raimbaldo Subdiacono, in legatione Galliarum constitutis, Salutem in Domino Iesu Christo.

Cæterum de mora uestre reuersionis ualde miramur, præsertim cum iam redire commoniti, in tanta uestri reditus expectatione, nec morarum quidem nobis causas indicastis: &c. Ex quibus uerbis clarissime patet Gerardum antequam Gregorius Pontifex renunciaretur, iam Ostiensem Cardinalem fuisse, legationemque Apostolicam in Galliarum partibus egisse: & ideo Bertholdum sequentes, ab Alexandro creatum diximus, sicut etiam & Panuinus in utroque Epitome, quamuis de eius Monachatu nihil agat. Obiit anno Domini 1077. quinto Decembris ut annotat Bertoldus Constant. ad eundem annum, sic inquit: Geraldus uenerabilis Ostiensis Episcopus, de quo supra commemorauimus, iam dudum seculo uiuus, mundo crucifixus, de huius uitæ ergastulo liberatus est, IX. Idus Decembris.

D. BERNARDVS, Gallus, Monachus & Abbas Sancti Victoris Massiliæ, Ord. S. Ben. Cong. Cluniacensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Migravit Anno Christi 1079. die 20. Iulii.

A N N O T A T I O.

Panuinus in Epitome in quarto, huius creationis meminit; in epit. autem in folio minime. Fuit autem uir exemplis singularis, cuius mors e Bertoldo Constantiensi sic annotatur ad annum 1079. In hac ætate Venerabilis Abbas Massiliensis Bernardus, uir plenus charitate, requieuit in pace XIII. Calendas Augusti. De eius Legatione ad Henricum Imp. agit Platina in uita S. Gregorij Papæ VII. Tritemius de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 4. cap. 41. eius etiam meminit. Extat ad eundem Epistola una Gregorij VII. quæ est 23. lib. 4.

D. RICARDVS, Gallus Monachus Cluniacensis, Ordinis S. Ben. & præfati Bernardi Frater, S. R. E. Presbyter Cardinalis: ac deinde Fratre suo Bernardo defuncto, Abbas S. Victoris Massiliæ, creatus anno 1080.

A N N O

ANNOTATIO.

Ex utroque Epitome Panuini huius Monachiatum, & Cardinalatum hoc loco annotauimus. De ambobus, eiusque legatione in Hispaniâ agunt Joannes Mariana Societatis Iesu de rebus Hispaniâ lib. 9. cap. 11. & 18. ad annos 1076. & 1091. & Gregorius Papa VII. lib. 7. Epist. 7. & 8. & lib. 9. Epist. 6. & 29. quæ scriptæ sunt ad eundem Richardum, & Monachos S. Victoris.

D. ALDEMARIUS Capuanus, ex Clerico Ecclesiæ Capuanæ, Ricardique Principis Capuani Cancellario, Monachus Monasterij Casinensis, & Abbas Sanctorum Stephani & Laurentij, extra muros Romæ, Ord. S. Ben. Congreg. Cluniacensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis. *Leo Ostien. in Chron. Cas. lib. 3. cap. 24. & Panuinus in Epitome in 4.*

D. THEODINUS, Berardi Marforum Comitis filius, Monachus Monasterij Casinensis, S. R. E. Diaconus, post Archidiaconus. *Leo Ostiens. lib. 3. c. 24. & Panuinus in utroque Epitome.*

GREGORIUS PAPA VII.

D. OTHO, de Castillione, Diœcesis Remensis, Gallus, ex Canonico Lateranensi, Monachus Monasterij Cluniacensis in Burgundia, Ord. S. Benedicti: postmodum in cœnobio sanctę Trinitatis Cauæ, eiusdem Ordinis, & Congregationis cum S. Petro Salernitano, quondam magistro suo, ac loci illius Abbate, commoratus; ex quo à Gregorio Papa VII. euocatus, tandē S. R. E. Episcopus Cardinalis Ostiensis: ac postremo Papa. B. Urbanus, huius nominis secundus, renunciatus est. *Platina in eius uita: & Panuinus in Epitomis: Chroniconq; Cluniacense, MS.*

D. IOANNES, Gallus, Monachus & Abbas Dolensis in Britannia minori, Ordinis S. Ben. Congreg. Cluniacensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Sanctorum, Siluestri & Martini, tituli Equitij, post factus Archiepiscopus Dolensis. *Panuinus in Epitome in 4.*

D. GEBIZO, Monachus & Abbas Sanctorum Bonifacij, & Alexii in monte Auentino Romæ, Ord. S. Ben. Congreg. primæ Casinensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis. *Panuinus in Epitome in 4. & Ciacon de perpet. ecc. pontificatu.*

D. REGINERIVS, Crescentii filius, Tuscus, Bleranus, ex comitatu Galliatæ, ex Canonico Lateranensi, Monachus & Abbas, Sanctorum Laurentii & Stephani, extra muros Urbis uia Tiburtina, Ord. S. Ben. Cong. Cluniacensis: S. R. E. Presbyter Cardinalis, tituli S. Clementis: post Papa, S. Paschalis II.

ANNO-

ANNOTATIO.

Reginerij, Raginarij, siue Raynerij, meminit Panuinus in Epitome in 4. R. P. F. Alphonsus Ciacon de perpetuo eccles. pontif. MS. & Ioannes Mariana Hispanus de reb. hisp. lib. 9. c. 18. ubi de eiusdem ad Hispanias legatione satis fuse agit. Vocatur autem à Panuino, & Mariana, Monachus Cluniacensis, non quod illius cœnobij alumnus fuerit, sed quod eo in Monasterio, Sancti Laurentij scilicet, vitam Monasticam duxerit, quod sub Cluniacensi Congregatione florere noscebatur.

D. IOANNES, Monachus & Abbas Sublacensis, Ordinis S. Benedicti, Congregationis primæ Casinensis, vigesimus secundus Leuita sacri Palatii, tituli S. Mariæ in Dominiica. R. P. F. Alphonsus Ciacon de perpetuo eccles. pontificatu MS. ex archiuo Monasterij Sublacensis.

VICTOR PAPA III. siue CLEMENS III.

ANTIPAPA.

D. THEODORICVS, Monachus & Abbas Farfensis, Ord. S. Ben. Congregationis. I. Casinensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis: postea Syluester III. Antipapa.

D. NICOLAUS, Monachus & Abbas, Sancti Syluestri Romæ, Ord. S. Bened. Congeg. I. Cas. S. R. E. Presbyter Cardinalis.

D. NICOLAUS alter; Monachus & Abbas S. Pancratii Romæ, eiusdem & Ordinis & Congregationis, S. R. E. Presbyter Cardinalis.

ANNOTATIO.

Horum trium creationem Panuinus in Epitome in 4. Clementi III. Antipapa tribuit: in Epitome autem in folio priorem subdicens, duos posteriores ab Alexandro Papa II. creatos refert. Scribit tamen Alphonsus, Ciacon in libro suo de perpet. eccles. pontif. MS. omnes tres à Victore Papa III. ad Cardinalatum promotos. Nobis quid definiamus non habentibus, satis fuit Monachos ostendisse, & ex Monachis Cardinales creatos fuisse, si auctoritas nostra interponenda esset, Ciaconis opinionem approbaremus, omitimus tamen, & Lectori diiudicandam relinquimus.

VRBANVS PAPA II.

Creatio Prima Anno Primo sui Pontificatus, Christi 1088.

D. LEO, cognomento Marsicanus, ex Campania ortus, Monachus, & Bibliothecarius Monasterii Casinensis, S. R. E. Episcopus Cardinalis Ostiensis. Obiit sub Paschali Papa II. Vir fuit doctissimus, scripsitque

Chro-

Chronica sacri Monasterii sui Casinensis, lib. 3. qui excus-
sunt Venetiis anno 1513. in 4.

Sermones de Natiuitate Domini, & Paschate.

Historiam Peregrinorum, lib. 1.

Vitam S. Mennatis, lib. 1.

Vitam S. Iuanuarii Monachi Casinensis, lib. 1.

ANNOTATIO.

Huius creatio diuersè à diuersis ponitur. A Bugiano nostro colloquio quarto Hist. Monasticæ, cui suffragatur Panuinus in Epitome in folio, ab Urbano Papa II. promotus dicitur: qui tamen Panuinus in Epitome in 4. à Paschali Papa II. creatum reliquit: quem ex hoc falli arbitror, quod cum uno eodemq; ferè tempore duo Monachi Casinenses, eiusdem nominis, Leonis scilicet, ad Cardinalatum promoti sint, quorum primus Episcopus Ostiensis, alter Diaconus Cardinalis, de quibus Petrus Diaconus de uir. ill. Mont. Casini capp. 30. & 31. putauit Panuinus unum eundemq; esse, indeq; natus error ille, qui posteriori suo Epitome insertus est. His cõtradicit Scipio Mazella in descript. regni Neapolitani, qui anno 1087. à Victore Papa III. creatum uult. Nos, Urbani II. creationem magis approbamus, & ratio est, quod eo iuente, alius ad Episcopatum Ostiensem, cuius ipse titulum gerebat, promoueri non debuit, quod factum fuisset si Leo à Victore III. promotus crederetur. Paschalis etiam creatio non uidetur uerisimilis, eo quia necesse fuisset toto tempore quo sedit Urbanus II. sedem Ostiensem uacasse, quod nequaquam estimandum est.

D. AMICVS, Monachus & Abbas, S. Vincentii iuxta Capuam, Ord. S. Ben. Congreg. 1. Casinensis; S. R. E. Presbyter Cardinalis, tituli S. Crucis in Hierusalem. *Alphonsus Ciacon de perpet. eccles. Pontificatu MS.*

D. IOANNES, Crescentii filius, Caietanus, familia, scilicet, & patria, Monachus Monasterii Casinensis, ex Subdiacono, & Urbani Papæ II. præsignatore, S. R. E. Diaconus Cardinalis, tituli S. Mariæ in Cosmedin, & Cancellarius: ac postea S. Gelasius Papa II. *Chron. Cas. lib. 4. c. 7. & 66. Panuinus in Epitome.*

D. GREGORIUS, Monachus & Abbas, Sublacensis, Ord. S. Ben. Cong. primæ Casinensis: S. R. E. Diaconus Cardinalis. *Panuinus in epit. in 4.*

D. GREGORIUS alter, Monachus & Abbas, Sanctorum Andree & Gregorii in cliuo scauri Romæ, eiusdem Ordinis & Congregationis, S. R. E. Diaconus Cardinalis, tituli S. Eustachii, *Panuinus in Epitome in 4.*

PASCA-

PASCHALIS PAPA II.

Creatio prima, ante sextum sui Pontificatus annum.

D. LEO, Monachus Cœnobii Casinensis, S. R. E. Diaconus Cardinalis. Scripsit Registrum Urbani Papæ II. & Epistolas plures.

ANNOTATIO.

Ob rationem in Leone Marsicano allatam, Leonis huius creationem hic reposuimus, de quo Petrus Diaconus cap. 31. supracitato, tale fert testimonium. Leo Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, & Casinensis cœnobii Monachus, insignis studio, ac eloquentia, Scripsit ex nomine Urbani Papæ quamplures Epistolas; fecit & Registrum.

Creatio secunda, anno sexto sui Pontificatus, mense Septembri 1105.

D. HENRICVS, Siculus, Monachus, & Decanus, cœnobii Mazarenfis, Ordinis S. Bened. Congregationis Siculæ; S. R. E. Diaconus Cardinalis, tituli S. Theodori. *Panuinus in utroque Epitome.*

D. ODERISIVS de Sangro, Campanus, Monachus & Præpositus Monasterii Casinensis; S. R. E. Diaconus Cardinalis, tituli Sanctæ Agathæ, post Abbas Casinensis 42. demum à Calisto Papa II. in tertia creatione, Anno 1121. Pontificatus sui tertio, mense Martio, Romæ Presbyter Cardinalis, tituli Sancti Cyriaci in Thermis creatus est. *Panuinus in utroque Epitome: & Petrus Diac. in Chron. Cas. lib. 4. c. 44.*

D. ROSCIMANVS, Campanus, Monachus cœnobij Casinensis, & S. R. E. Diaconus Cardinalis, tituli S. Georgij in velabro. *Panuinus in utroque Epitome: & Chronicon Casinense lib. 4. cap. 44. & 66.*

Creatio tertia, anno octavo sui Pontificatus, 1107.

D. CVNO, Germanus, Eginonis Vrracensis Comitum filius, Monachus & Abbas Eremitæ Trunciberenger, Ordinis S. Bened. Congregationis Arrofsianæ, S. R. E. Episcopus Cardinalis.

ANNOTATIO.

Agnoscutur hic pro Monacho & Abbate Benedictino à Petro Bugiano colloquio secundo hist. Monastice; à Panuino vero Eremita Trunciberenger appellatur, Ordinis Arrofsiani: quod ante eum prodiderat Robertus de monte in appendice ad Sigebertum ad ann. 1114. sic de ordine illo loquens: In ciuitate Beluacensi, à Canonice Sedis Apostolicæ legato concilium celebratur. Hic est Cono, vnus ex illis Religiosis, qui Eremiticam uitam, apud Truncum Berenger primo duxerunt, & Arrofsiani Ordinis Authores extiterunt: qui ordo vsque hodie
flore

floret & crescit. Hæc Robertus. Erratum est à Bugiano, primo in Cardinalatus titulo, Portuensis scilicet, cum non hic, sed alius nomine Cunradus Monachus Ordinis Cisterciensis, eo sit titulo ornatus, hic autem Prænestini: erroris causam Bugiano dedit, quod hic Cuno à nonnullis alijs etiam Cunradus uocitetur. Erratum est & à Panuino qui illum, Cunradum Monachum Cisterciensem, Eginonis Comitis Vracensis filium facit, cum Henrici Nigri Bauariæ Ducis filius fuerit, ut ipsemet lib. 2. Princip. Rom. fatetur, & nos cum ad eum uenimus, demonstrabimus. Erratum est secundo a Bugiano non in annis quibus hic floruit, qui recte ab eo annotantur 1098. sed in personis, & temporibus, quibus hæc quæ narrat accidisse refert. Non enim hic Cuno, fraterque eius Bertoldus ijdem sunt, cum Cunone, qui & Cunradus uocatur, & Eginone, Fratribus, Eginonisq; Comitis Vracensis filijs, qui à Bertholdo. 4. Zæringiæ Duce, eorum per matrem Iuditham, Auo, Friderico I. Imperatori, (sive ut uult Bugianus Philippo, sed male) ad eluendam suspicionem affectati Burgundiæ Arelatensis regni, obsides dati sunt circa annum Domini 1180. sed longè diuersi, ut ex tribus maxime colligere licet: quorum primum est, quod hi nostri Cuno & Bertholdus ab omnibus appellantur; illi uero Cunradus (sive etiam Cuno sed rarius) & Egino: Secundum quod nostri ab anno 1090. ad 1120. floruisse & uixisse scribantur, illi autem ab anno 1170. ad 1190. & amplius: Tertium quod nostros Monachos fuisse constet, illos uero uxores duxisse, quorum primus Comites Friburgenses protulit, secundus Fustebergies propagauit. Schisma quod inter Philippum Imp. & Bertholdum Zæringiæ Ducem fuit anno 1199. erroris materiam Bugiano dedisse manifestum est. Et hæc satis.

Incertæ creationis.

D. PANDULPHVS, Monachus Monasterij Montis Casini: S.R.E. Cardinalis primum a Paschali Papa II. deinde ab Innocentio Papa secundo, post mortem Leonis Cardinalis Episcopi Ostiensis, Episcopus Cardinalis Ostiensis creatus.

ANNOTATIO.

Recensetur hic inter Cardinales a Petro Diacono lib. de uir. ill. Mont. Cas. cap. 25. cum ait; Pandulphus Ostiensis Episcopus, paruulus & ipse in Casino Beato Benedicto oblatas, scripsit sermones de totius anni festiuitatibus. Rythmum quoque in Laudem S. Mariæ composuit, & alia nonnulla quæ in nostras manus nondum uenerunt. Fuit uero temporibus, Alexij, Ioannis, Henrici, Lotharijque Imperatorum. Hæc Petrus. A quo tamen promotus sit, quo tempore, & quando obie-

obierit, incertum. Si quid uero coniecturari licet, dicerem creatum anno Domini 1131. defunctum autem anno 1134. & in eius locum successisse Drogonem Abbatem Laudunensem. Hunc eundem esse puto cum eo, cui Petrus Diaconus librum suum de uir. ill. Montis Casini dedicauit, sic inquit: Coaetus assiduis tuis imperijs Pandulphe praesul Venerande, &c.

CALISTVS PAPA II.

Creatio prima Cluniaci Anno Christi, 1119. Pontificatus primo.

S. D. PONTIVS, Margulienfis Comitis filius, Gallus, Monachus, & Abbas Monasterij Cluniacensis septimus: S. R. E. Cardinalis. Obijt Cluniaci, An. Domini 1122. die 29. Decembris, ibidem in Ecclesia maiori, iuxta altare S. Martini sepultus.

ANNOTATIO.

Tritemius in Chronico Hirsaugie, creatum refert ab Honorio Papa II. anno 1124. At cum, ut est in Chronico Cluniacensi MS. & Nicolao Vignierio in Chron. Burgundiae, constet ipsum Pontium mortem obiisse anno 1122. & Honorius II. non ante 1124. Pontifex renunciatus sit, non potuit ab illo creari cum iam duobus ante annis a seculo migrasset. Rectius ergo Chron. Cluniacense qui eius creationem reponit ad annum primum Calisti Papae II. cum adhuc esset in Monasterio Cluniacensi.

HONORIVS PAPA II.

Creatio prima Anno Christi 1125. Pont. 2. Romae.

S. D. MATTHAEVS, Gallus Remensis, Monachus primum S. Martini de Campis in ciuitate Parisiensi, Ord. S. Be. i. Congreg. Cluniacensis; deinde Prior claustralis Monasterii Cluniacensis, sub Petro Mauritio Abbate; postremo S. R. E. Episcopus Cardinalis Albanus. Obijt Cluniaci, ipso die Natiuitatis Domini miraculis clarus, & in Ecclesia S. Fridiani sepultus est. Eius uitam S. Petrus Mauritiuſ praefatus descripsit. *Chronicon Cluniacense MS. Vitam eius & res gestas require in Martyrologio nostro die 25. Decembris.*

Creatio secunda Anno Christi 1126. Pontificatus sui tertio, Romae mense Decembri.

D. CONRADVS de Suburra, Benedicti filius, Romanus, Monachus & Abbas S. Rufi Veliternae Diocesis, Ord. S. Ben. Cong. Cluniacensis; S. R. E. Episcopus Cardinalis Sabinus, ac postea Anastasius Papa III.

ANNOTATIO.

Panninus in Epitome in quarto, Canonicum Regularem, & Abbatem S. Rufi

S. Rufi Valentini Diœcesis in Gallijs fuisse refert, sed quid hac de re sentiamus, diximus in annotationibus ad Anastasium IIII. Papam. Agit de eodem Tritemius lib. 4. cap. 29. sed corrigendus est in nomine, non enim Benedictus uocatus est, sed Conradus; Benedictus autem, nomen Patris eius fuit.

ANACLETVS II. ANTIPAPA.

D. PETRVS, Pisanus, Monachus Monasterij Casinensis, S.R.E. Diaconus Cardinalis, T.S. Georgii in Velabro, anno 1130. Sabbato Sancto Romæ ab Anacleto Papa II. Pontificatus sui primo in Schismate creatus: Receptus postea ab Innocentio Papa II. in numerum Cardinalium S.R.E. Panuinus in Epitome in quarto.

D. RAINALDVS Calamentanus, Monachus Monasterij Casinensis; S.R.E. Subdiaconus ab Anacleto II. factus: deinde Abbas Casinensis 45. electus in Schismate contra Rainaldum Etruscum, quarto post mense ab Innocentio Papa II. ab administratione sentus est. Chronicon Casinense lib. 4. cap. 120. ubi dicitur ab Anacleto II. filio Petri Leonis Subdiaconus ordinatus.

INNOCENTIVS PAPA II.

Creatio secunda, anno 1134. Pontificatus sui 5. mense Decembri, Pisis,

D. DROGO, Laudunensis, Gallus, Monachus & Abbas S. Iohannis, Laudunensis, Ord. S. Ben. Cong. Cluniacensis, S. R. E. Episcopus Cardinalis Ostiensis, & post Episcopus Laudunensis. Scripsit nonnulla opuscula, inter quæ est. De passione Domini, lib. 1. Qui excusus est in Tomo 8. Bibliothecæ SS. Patrum Margarini de la Bigue. Obijt anno 1137. Tritemius lib. 4. c. 32. Panuinus in Epitome in 4. & Franciscus Belforestus in Cosmographia.

Creatio quarta. 1138. Pontif. 9. mense Decembri, Laterani Romæ.

D. ALBERTVS, Beluacensis, Gallus, Monachus cœnobij Cluniacensis; S. R. E. Episcopus Cardinalis Ostiensis, ac Apostolicæ sedis in partibus Hierosolymitanis legatus.

ANNOTATIO.

Vocatur hic à S. Bernardo epistola 219. ad quatuor Episcopos Curie, & alibi, & à Panuino in Epitome in 4. Albericus: sed hac in re sequimur auctoritatem Chronici Cluniacensis, MS. in quo Albertus uocatur, cuius verba sunt. Albertus Cluniacensis suo tempore Monachus, deinde Hostiensis Episcopus factus est. Hic scripsit Petro Cluniacensi, & Religiosis, commendans eis suam peregrinationem, de quibus habetur Epistola in 2. libro cap. 18. Hæc ibi.

D. ADINALFVS, Monachus & Abbas Monasterij S. Marig Farfa,

fr. Ordinis S. Ben. Cong. Cluniacensis, S. R. E. Cardinalis. *Alphonsus Ciaron de perpet. eccles. Pontif. MS. ex archiuio Monasterii Earsensis.*

Creatio quinta, 1140. Pontif. 11. mense Decembri, Romæ.
D. RAINALDVS, ex Comitibus Marforum Campanus, Monachus, & Abbas 47. Monasterij Casinensis; S. R. E. Cardinalis, tituli Sanctorum Marcellini & Petri. Obijt Casini anno 1166. idibus Iulij, ac ibidem ante Capitulum sepultus est. Vt erat doctissimus scripsit inter cætera, quæ vidi,

Vitam S. Severi Episcopi Casinensis, Lib. 1. *Nullum unquam De eodem, Hymnus 1. A. 4. 2. V. 1. 1. 3. Excusi sūt in Breuiarijs Casinensib. ann. De S. Mauro Abbate, Hymnos 3. De S. Placido Abb. & Marr. Hymnos 3. 1568. & 1572. De Sanctis Benedicto, & Mauro, versus nonnullos.*

Panninus in Epitome, in 4. & Placidus Romanus in supplemento historiæ ad Chronicon Casinense, cuius fragmenta potiora apud me reperiuntur MS. & Petrus Diaconus in epistola dedicatoria ad eundem, præfixa lib. 4. Chronici Casinensis: & idem Petrus de vir. ill. cap. 44.

Creatio sexta, 1142. Pontif. 13. mense Decembri, Romæ.
D. IMARVS, Gallus, Monachus primum S. Martini de Cæpis Parisijs, Ordinis S. Ben. Cong. Cluniacensis; demum Abbas Puteanensis, Ordinis, & Cong. eiusdem; ad vltimum S. R. E. Episcopus Cardinalis Tusculanus. Obijt Cluniaci.

ANNOTATIO.

S. Bernardus Abbas epist. 219. supracitata, hunc Ignaratum appellat: Panninus item in epitome in folio, Omarum: in 4. autem veritatem iam edoctus Ymarum, cuius esse legitimam lectionem, didicimus ex chron. Cluniacensi MS. in quo eius vita, eo qui sequitur ordine describitur. In istis etiam diebus floruit Ymarus Tusculanensis Episcopus. Hic apud S. Martinum de Campis, sub Domino Mattheo tunc temporis Priore, postea verò Venerabili Albanensi Episcopo in iuuenili cõstitutus eate habitum suscepit Monachalem. Deinde Cluniacũ ducitur, ubi à Pontio Abbate professione, pariterq; benedictione completa Monasterialibus sacramentis arctius implicatur. Inde verò suffragantibus meritis Custos Ordinis efficitur. Abbas postmodũ noui Monasterij Puteanensis ordinatus, ubiq; strenuus rector, præcipuus Ordinis cultor, suę religionis & sapiencię clarissima monimeta reliquit. Succedente autẽ tẽpore à Domino Innocentio Papa in Patriarchio Lateranensi, Cardinalis Pontifex cõsecratur Episcopus, & coadiutor Romani Põtificis, in partẽ sollicitudinis aduocatus, Late-

N ranensis

ranensis & Tusculanensis Ecclesiæ titulo decoratur. Sub Domino quoque Lucio Papa legatione fungens, in Angliã transfretauit, ubi vices Apostolicas, manus suas excutiens turpi munere, ad subuertendum iudicium, nullis potuit pecuniis expugnari. Tandem sicut in voto semper habuerat, in sepulchro, videlicet Patrum suorum collocari, et ad ipsos apponi desiderans, ad nos ueniens collegit quicquid habere potuit, & tã in Stagno faciendo, quàm in reliquis beneficiis, quæ conuentui grateranter impendit, amplius quam quadraginta millia solidos deuotus expendit. *Hæc auctor.*

EUGENIUS PAPA III.

D. NICOLAVS Breackspere, Anglus Malmesberiensis, ex oppido S. Albani, Bathoniensis Diœcesis, primum Monachus Monasterij S. Albani (una cum Patre suo, qui clericus cum fuisset, in eodem cœnobio uitam ducebat cœnobicam) Ord. S. Ben. Congregationis Giribennæ; inseruiuit deinde Ecclesiæ S. Iacobi in Melgorio, Magalonenfis Diœcesis, in Britannia minori; ex qua in Abbatem S. Rufi prope Valentiam Galliæ electus; postmodum ob singularem doctrinam, & morum Sanctitatem S. R. E. Episcopus Cardinalis Albanus, ac Noruegiæ Legatus, creatus, anno 1146. tandem Adrianus Papa III. euasit.

ANNOTATIO.

Tritemius lib. 4. cap. 31. & Panuinus in epitome in folio, Benedictinum agnoscunt. In epitome autem in 4. Canonicus regularis vocatur: de qua re vide annotationes nostras ad Adrianum Papam III.

D. HVG O de Folietto, Gallus, Monachus S. Petri Corbeiensis Galliæ, Ord. S. Ben. Cong. Cluniacensis: S. R. E. Cardinalis Presbyter, tituli S.

ANNOTATIO.

Volaterranus antropologie, lib. 21. & Panuinus in epitome in 4. Cardinalem ex Canonico regulari S. Petri Corbeis, creatum affirmant. Ex multis tamen Monachum Benedictinum fuisse clarissimum est. Primb ex Monasterij Corbeiensis fundatione a S. Bathilda Regina Franciæ, quod sub Regula Diui Benedicti fundatum demonstrant Belforestius in anal. Franc. & alij infiniti historici: patetq; ex multis Sanctis de illo cœnobio ad Episcopatus assumptis, ut S. Ansgarius ad Bremensem, & alij in Episcopis nostris notati, Sanctus item Paschasius Abbas Corbeiensis, qui ab omnibus, ut Tritemio, Sixto Senensi, Baronio, Galefinio, Molano, & alijs, Monachi Ordinis Diui Benedicti appellantur: It probaret autem Belforestius omnia tunc temporis Monasteria fuisse Ox-
dinis

Anis Dni Benedicti per totam Galliam, in Cosmographia sua, folio 375.
 numeri primi (bis enim in illo primo uolumine numeri repetuntur) addu-
 cit Monasterium S. Quintini Beluacensis, quod fundatum fuit a San-
 cto Iuone, anno Domini 1067. dicitq; fuisse primum cœnobium et Abba-
 tiam primam Ordinis Canoniorum Regularium in Gallia. Confirma-
 tur & in uita S. Maioli Abbatis apud Surium tomo 3. in aduentu ip-
 so Sancti Mauri Abbatis, discipuli P. N. Benedicti ad Gallias, omnia
 Gallie cœnobia eius se magisterio subdidisse. Adde secundo, quod hic
 Hugo Monachus ab historicis uocatur (quod nomen, uti in superiori-
 bus diximus, nūquam Canonicis regularibus datur) ut uidere est lib. 12.
 Supplem. chron. ubi sic legitur: Hugo Monachus Corbeiensis in di-
 uinis scripturis sufficientissimè eruditus, &c. & in Bibliotheca Phi-
 losophorum: Hugo Corbeiensis Monachus, qui etiam Folietanus
 dicitur, scripsit de claustro tractatus quatuor. Apud Trutemium
 item, non solum Monachus, sed Monachus Ordinis D. Benedicti fuisse le-
 gitur, lib. 2. cap. 115. de uir. ill. Ord. S. Ben. & libro de Scriptoribus Eccles.
 cū dicitur, Hugo Monachus Corbeiensis, Ordinis Sancti Benedicti,
 dictus de Folietto: &c. Monasterium aut̄ istud D. Petri illud esse
 quod a Bathilda Regina fundatū est, & non aliud, habemus ex epist. 24.
 B. Nicolai Papæ I. ad Trasulfum Abbatem Monasterij beatorum Prin-
 cipum Petri ac Pauli, quod appellatur Corbeia, in qua eiusdē cœnobij priu-
 legia confirmantur, cuius uerba sunt. Vnde quia nō multis interceden-
 tibus annis Monasterium beatorū Apostolorū Petri ac Pauli, quod
 appellatur Corbeia, venerabilis qui tunc fuerat Abbas Odo, &c.
 & post pauca: Nunc uerò adueniens venerabilis Odo Beluacensis
 Ep̄s qui prius Abbas Corbeiensis Monasterii fuerat: &c. Statimq;
 Decernimus ut Monasterium Corbeie, quod ad laudem Dei in ho-
 norem Sanctorum Apostolorum Petri ac Pauli cōstructum esse di-
 gnoscat, & a Batilde Regina Francorum, filioq; eius Lothario a
 principio fundatum, & donariis, rebusq; necessariis locupletatum,
 quod est in pago Ambianensi super fluium Summa situm, rerum
 suarum liberā in omnibus habeat disponendi regulariter potesta-
 tē, &c. Odonem uerò presatum, qui Episc. Beluacensis factus est postea,
 Ord. D. P. Benedicti fuisse testatur, cum Catalogi Episcoporum illius
 Ecclesie, tum etiam Trutemius de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 4. c. 210. Proba-
 tur & ex S. Theodofredo, qui primus illius loci Abbas a S. Bathilde con-
 stitutus est, euocatus ex Monasterio Luxouienfi, quod cōsentientibus om-
 nibus historicis, tūc temporis sub Regula S. P. Benedicti, militare nosceba-
 tur. Ad eam rem facerēt alia multa, ut libri excusi S. Paschasii Abbatis,

qui ubique Abbas Ordinis S. Benedicti uocatur, & huiusmodi plurima, que tamen ut breuior sim omitto, hæc pro Monachatus Hugonis nostri probatione dixisse, sufficere existimans.

D. IOANNES, Gallus, Monachus, & Abbas Dolensis in Britannia minori, Ord. S. Ben. Cong. Cluniacensis, S. R. E. Cardinalis, tituli D. Benedictus Luchinus in colloquio suo *MS. rerum ecclæs.* huius, promotionem citat, sed unde habuerit ignoro.

D. SYLVESTER, Monachus & Abbas, Sublacensis Monasterij, Ord. S. Ben. Congregationis Specuensis, S. R. E. Cardinalis Panuinus in epit. in folio: nomen uero Sylvestri ex Luchino desumpsimus, qui illud habuit ex archiueio Mon. Sublacensis cum ibi Priorem ageret.

ADRIANVS PAPA III.

Creatio secunda, 1155. Pontif. 2. mense Decembri Remæ.

D. GVILIELMVS, Cuius & Archidiaconus Papiensis, Monachus Ord. S. Ben. Congregationis S. R. E. Diaconus Cardinalis tituli Sanctæ Mariæ in uia lata: & post ab eodem in tertia creatione, anno 1158. Presbyter Card. S. Petri ad Vincula, tituli Eudoxiæ: demum ab Alexandro Papa III. in quarta creatione, anno 1176. Pontif. sui 18. mense Decembri, Episcopus Card. Portuensis, & S. Rufinæ, factus: Obijt decimoquinto Calendas Februarij, in Monasterio Casinensi sepultus. Ex Calendario Vetusso Montis Casini, quod est in primo scanno Bibliothecæ ad dexteram statim in ingressu, in quo nomina defunctorum olim annotabantur.

Creatio tertia, 1158. Pontif. 4. mense Martio, Romæ.

D. SYMON, Monachus & Abbas, S. Scholasticæ Sublacensis, Ord. S. Ben. Cong. Specuensis: S. R. E. Diaconus Cardinalis, Tituli S. Mariæ in Dominica. Panuinus in Epitome in 4.

CALISTVS III. ANTIPAPA. Creatio Anno Domini 1165.

D. IOANNES, Hungarus, Monachus & Abbas Strumiensis, Cænobij, in Hungaria, Ord. S. Ben. Congregationis Cluniacensis; S. R. E. Episcopus Cardinalis Tusculanus in Schismate; post Paschalis II. Antipapa. Panuinus in Epitome in 4.

ALEXANDER PAPA III.

Creatio prima, anno 1163. Pontif. 5. mense Decembri, in Gallis.

D. MANFREDVS, Monachus Ord. S. Ben. Cong. S. R. E. Diaconus Cardinalis, Tituli S. Georgii in Velabro: post in quarta creatione, 1176. ab eodem factus est, Episcopus Cardinalis Prænestinus: Obijtque die decimosexto Calendas Februarii. Ex eodem Calendario Vetusso Montis Casini.

Creatio

Creatio secunda 1175. Pontif. 7. Romæ, mense Decembri.

D. THEODINVS, Monachus cœnobij Sancti Benedicti de Padolyrone, extra Mantuam, Ordinis S. Benedicti, Congregationis, S. R. E. Presbyter Cardinalis Sancti Vitalis, tituli Vestinæ: ac deinde in quinta creatione, 1178. ex Presbytero, Episcopus Card. Portuensis, & S. Rufinæ, ac legatus Apostolicæ sedis in Angliam, ad Henricum II. Regem, pro causa S. Thomæ Episcopi & martyris. *Ex libro uetusto Monasterij nostri S. Benedicti de Mantua, quod est in Bibliotheca parua ipsius cœnobij, in quo nomina 1309. Monachorum descripta leguntur.*

Creatio quinta 1178. Pontif. 20.

D. PETRVS, Monachus S. Benedicti de Padolyrone, Ordinis S. Ben. Congeg. Cluniacensis, S. R. E. Episcopus Cardinalis Tusculanus creatus. *Ex eodem libro, in quo sic circa finem legitur, Theodinus Portuensis Episcopus, & Petrus Tusculanus Episcopus, ab Alexandro III.*

Creatio sexta, 1179. Pontificatus 21. Romæ.

D. THEOBALDVS Gallus, Monachus primum, & Prior Monasterij Crispeij, in Galliis, Ord. S. Ben. Congre. Cluniacensis: post Abbas S. Basoli, eiusdem Ordinis & Cong. deinde Abbas Generalis XV. Monasterii Cluniacensis: demum S. R. E. Presbyter Cardinalis, tituli S. Crucis in Hierusalem: postremo à Lucio Papa III. in secunda creatione, Veronæ 1184. facta, feria 4. Cinerum, Pontificatus sui anno tertio, creatus est Episcopus Cardinalis Ostiensis & Veliternus. Obiit anno 1188: pridie nonas Nouembris, & in Monasterio suo sepultus est.

ANNOTATIO.

In Chron. Cluniacensi eius promotio his annotatur verbis. Theobaldus primus, Abbas Sancti Basoli, Abbas noster quintusdecimus, incepit regere anno 1179. Rexit ferè vno anno: & eodem anno assumptus est in Episcopum Hostiensem. Obijt secundo nonas Nouembris, anno 1188. Panuinus autem in epitome in quarto. anno 1184. à Lucio Papa III. in secunda creatione creatum refert. Nos auctoritatem chron. Cluniacensis sequimur.

LVCIVS PAPA III.

Creatio secunda, 1184. feria 4. Cinerum, Veronæ: Pontif. sui 3.

M. D. ROLLANDVS, Gallus, Monachus, & Abbas electus Dolenfis, Ord. S. Ben. Cong. Cluniacensis: S. R. E. Diaconus Cardinalis, tituli S. Mariæ in porticu,

N 3 ANNO-

ANNOTATIO.

Paninus in epitome in quarto. Rollandum nominat: in illo verò in folio, Ioannem; nos Rollandum retinimus: arbitramur enim Ioannem, illum esse qui creatus est ab Eugenio Papa III. ut annotat Lucinus.

CLEMENS PAPA III.

Creatio tertia, 1190. Pontif. sui 3. mense Septembri, Romæ.

D. GANDULPHVS, Placentinus, Monachus, & Abbas S. Sixti, Monasterii S. Sixti Placentiæ, Ord. S. Bened. Congregationis Cluniacensis, S. R. E. Diaconus Cardinalis, tituli Sanctorum martyrum Cosmæ & Damiani. Obiit anno 1229. Abbatis regiminis 44. in Monasterio suo sepultus.

ANNOTATIO.

A Domino Felice Passaro Monacho Casinensi in Opusculo, de situ, & laudibus Monasterij S. Sixti Placentiæ, creatus dicitur ab Urbano Papa III. Sed cum ut ait Paninus in epitome in quarto. Urbanus Cardinales nullos crearet, arbitrati sumus eum esse, qui in eodem Panino in folio in Clemente III. sic annotatur, G. Diaconus Card. SS. martyrum Cosmæ, & Damiani. Cardinalem verò fuisse testatur, & Petrus de Ripa alta, in Annalibus ciuitatis Placentiæ, qui reperiuntur MS. apud Dominum Constantium Caietanum Syracusanum Siculum, Monachum Catanensem Congreg. Casinensis, cuius Petri verba hæc sunt. Anno 1185. Gandulphus sextus Abbas, qui factus est Cardinalis: qui tempore Urbani Papæ III. curam adhibuit ad inueniendum corpus S. Sixti Placentiæ in confessionibus dicti Monasterij S. Sixti Diuina reuelatione de hoc habita. Hæc Petrus. Fundatum est autem ut ex eodem Petro liquet, prædictum Monasterium sub honore S. Resurrectionis ab Angilberga Imperatrice, Ludouici iunioris Imper. uxore repudiata, anno Domini 852. sic enim ait, Anno 852. Angilberga vxor Ludouici Imper. facit cœnobium Placentiæ in honorem Resurrectionis. In eodem autem sanclimonia libus collocatis, prima eis præficitur Abbatissa Cunigunda, anno 853. deinde aliæ per ordinem, usque ad annum 1112. quo Febronia ultima Abbatissa in ordinem redacta, cœnobium, in usum Monachorum conuersum est; ut ex catalogo sequenti, Abbatissarum, & Abbatum, patebit, qui hoc modo à Petro præfato describitur.

Anno

- 583 Electa est prima Abbatissa Cunigunda.
 867 Theodarga, secunda Abbatissa.
 877 Angilberga Imperatrix, tertia Abbatissa: & eo anno facta est donatio Monasterio prædicto ab hac Domina, qui erat

an-

annus secundus Caroli Calui Imperatoris.

- 889 Frontharius Episcopus Bituricensis, obiit Placentiæ tempore Angilbergæ Abbatissæ.
 915 Berta, quarta Abbatissa, Hæc fuit Amita Berengarij II. (alias III.) Imp. ut ex Carolo Sigonio liquet, lib. 6. de Regno Italiæ ad annum 950.
 960 Scamburga, quinta Abbatissa.
 1002 Ita, sexta Abbatissa.
 1038 Adeleyda, septima Abbatissa.
 1059 Febronia, vltima Abbatissa.
 Anno 1112. Odo (Monachus S. Benedicti de Mantua) factus primus Abbas Placentiæ à Mathilda.

- 1135 Petrus, secundus Abbas.
 1145 Berardus, tertius Abbas.
 1180 Bernardus, quartus Abbas.
 1185 Adrardus, quintus Abbas.
 1185 Gandulphus, sextus Abbas, qui factus est Cardinalis.
 1229 Leonardus, septimus Abbas.
 1237 Ioannes de Brachifortis, octauus Abbas.
 1247 Ioannes de Pado, nonus Abbas.
 1248 Bonifacius, decimus Abbas.
 1265 Andreas, undecimus Abbas.
 1272 Benedictus, duodecimus Abbas, turrim reedificauit.
 1307 Obertus de medio capite, decimustertius Abbas.
 1308 Tedixius Claponus, decimusquartus Abbas.
 1317 Gulielmus Flandronus, decimusquintus Abbas.
 1348 Federicus de Ferrarijs, decimusextus Abbas.
 1363 Franciscus Tronus, decimusseptimus Abbas.

COELESTINVS PAPA III.

Creatio tertia, 1191. Pontif. sui anno 2. Romæ.

D. ROFFREDVS, Monachus, & Abbas, 52. Monasterij Casinensis, S.R.E. Presbyter Cardinalis, tituli Sanctorum Marcellini, & Petri. Obiit Casini anno 1208. tertio Calendas Iunij, ibique sepultus. *Vocatur hic malè à Panuino in epit. in 4. Rainaldus, ut ex catalogis Abbatum Montis Casini cognouimus, in quibus Roffredus semper appellatur.*

INNOCENTIVS PAPA III.

Creatio sexta 1206. Pontif. sui 9. mense Decembri, Romæ.

D. PELAGIVS, Monachus Ord. S. Bened. Cong. S.
 N 4 R.E.

R. E. Diaconus Cardinalis, tituli S. Lucie in Septifolio, anno 1206. Pontif. sui nono, mensē Decembri Romæ, creatus; postmodum ab eodem anno 1211, Pontificatus sui 14, Episcopus Cardinalis Albanus factus: Obiit tertio calendâs Februarii, Casini sepultus. *Ex calendario uetusto montis Casini supracitato.*

Incerta creationis ab eodem Innocentio III.

D. P E T R V S, Comes Campanus, Monachus Monasterij Casinensis, ob vitæ meritum, & sapientiæ doctrinam, S. R. E. Presbyter Cardinalis, & post Abbas Casinensis creatus; Obijt anno 1210. 5. calend. Februarii, & Casini sepultus est.

ANNOTATIO.

Tritemius de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 4. cap. 28. huius quidem promotionis meminit, sed tempus quo floruit, aut à quo creatus sit non exponit. Putamus eundem esse cum illo Petro Abbate Casinensi, cuius memoria agitur in catalogis Abbatum illius cænobij, his uerbis. Petrus secundus, cognomento Comes, Abbas 53. sedit menses septem, dies 4. & sepultus est in Casino, quinto calendâs Februarii, anno Dom. 1210. Coniecturam nobis fecit, quod Comes à Tritemio uocetur, & nullus alius huius nominis Petri inter Abbates Casinenses, hoc uocabulo Comitis ornatur, præter hic Petrus, Si quis melius inuenerit, libenter doceri partemur.

HONORIVS PAPA III.

Creatio prima 1216. Pontif. 1. mensē Decembri, Romæ.

D. P E T R V S Duacensis, Belga, Monachus, Ord. S. Bened. Electus Cameracensis, & Innocentij III. ad Regem Francia Legatus, S. R. E. Episcopus Card. Sabinus. Obijt anno 1252. Perusij, & ibidem sepultus est.

ANNOTATIO.

Monachum hunc fuisse coniectura ducor particule illius, Fratris, nomini eius anteposite, à Mattheo Vuestmonasteriensi in floribus historiarum, qui ad annum 1199. sic de eo loquitur: Propter captiōnem fratris Petri de Douay, Cambracensis electi, interdicta est Francia. Fratris uerò pronomine, Monachos omnes Ordinis Sancti Benedicti, à prima sua Origine ad hæc usque nostra tempora, maxime in partibus Ultramontanis, ornatos fuisse, ita omnibus notum est, ut illud uelle probare superfluum foret. Monachum autem ideo dicimus, quod eo tempore anno Domini scilicet 1200. mendicantium Ordinibus nondum suscitatis, alij ordines non reperiabantur in Belgio, quam Benedicti, & Cisterciensis: cuius Ordinis Monasteria in ciuitate mea Duacensi, in qua

qua hic natus est, nec in toto eius districtu, cum non reperiantur, Ordinis uero D. Benedicti plura, & ampla, illius professorem scripsimus. De eius promotione ad Cardinalatum agit Franciscus Belforesius *Annalium Fræcie*, lib. 3. c. 69. ad annum 1199. cuius uerba de Gallico in Latinum translata sic habent. 1199. F. Petrus Duaci natus, Card. T. S. Sabinae, venit Legatus in Franciam pro Papa Innocentio III. Hæc de uerbo ad uerbum. Ex quibus uerbis uidetur Cardinalis fuisse etiam illo tempore cum ad Gallias accessit: sed cum in Panuino promotio eius non prodatur usque ad Honorij III. tempora, illum sequendum hac in parte duximus.

GREGORIVS PAPA IX.

Creatio prima 1227. Pontificatus 4. in Quatuor Temporibus Septemb. Romæ.

D. IO. FRANCOIGIA de Abbatifuiilla, Gallus, Monachus Cluniacensis, & Abbas S. Petri de Abbatifuiilla in Picardia, Ord. S. Bened. Congreg. præfata, Archiepiscopusque Bisuntinus, S. R. E. Episcopus Cardinalis Sabinus. Scripsit nonnulla opera, de quibus citantur subiecta;

Sermones de Tempore, Lib. 2.

Sermones de Sanctis, Lib. 2.

In his autem scribendis, primo breues lectiones euangelicas, & Apostolicas breuiter exponendo inferit: postea uero alios sermones, tam Dominicales, quam festiuos, adeo prolixos intermiscet, tot scripturarum inducens testimonia, ut uix possint memoriæ commendari.

ANNOTATIO.

Panuinus in Epitome in quarto, & alij plurimi huius Joannis Monachatum, & Cardinalatum prodiderunt. Cognomentum Francoigia addit Ciaconus. Videtur tamen mihi omnino is esse de quo agit F. Sixtus Senensis in Biblioth. sancta, lib. 4. uocaturque ab eo Ioannes Halgrinus ab Abbatifuiilla, & Cardinalis Sabinensis. Et ratio quæ me mouet est, quod nec in Panuino, nec in alijs qui de Cardinalibus ex professo agunt, nullus alius reperitur Joannes ab Abbatifuiilla Cardinalis Sabinus, præter quam hic noster, de quo agimus. Quod si ita esset, ut ego arbitror, opera quæ dicitur composuisse, uidelicet, Expositio, quæ uocatur Sexta, in Cantica Cantico-rum, nouo interpretationis genere, de Christo, & Matre eius facta, hic inferenda esset, quæ expositio sic incipit, Ad honorem Matris, & Filius Cantica Cantico-rum expositurus. Excus. q. est Parisiis, apud Ascensum, anno Domini 1521. insuper quoque, & ipse Sixtus emendandus, qui dicitur cum, anno 1450. floruisse.

MAGISTER Dominus Sinibaldus de Flisco, Obizzonis filius, ex Lauania Comitibus, Genuensis, Ligur, Monachus primum Monasterii S. Benigni Fructuariæ, in agro Taurinensi, Ordinis S. Bene. Congreg. Cluniacensis, deinde ex S. R. E. Vicecancellario, Presbyter Cardinalis, T. S. Laurentii in Lucina; postremo Innocentius Papa III. renunciatus est. *De Cardinalatu agit Paninus in Epitomis, nos de Monachatu egimus in annot. nostris ad Innocentium III.*

D. RAINALDVS, Philippi filius, ex Comitibus Signiæ, Anagninus, Nepos, & Subdiaconus Papæ, Monachus Ord. S. Ben. Congreg. . . . & S. R. E. Diaconus Cardinalis, T. S. Eustachii, deinde ab eodem in tertia creatione, anno, 1234. Pontificatus 8. mense De cembri Romæ, Episcopus Cardinalis Ostiensis, & Veliternus, creatus; postremo Papa Alexander, III. *Cardinalatum prodit Paninus in Epitomis: Monachismum probauimus in annotationibus ad Alexandrum Papam III.*

Creatio quarta 1240. Pontif. 14. Romæ.

D. RICARDVS Hannibaldensis, Romanus, Monachus, & post Abbas 8. Monasterii Montis Casini; S. R. E. Diaconus Cardinalis, T. Sancti Angeli, creatus; obiit Casini anno 1263. regiminis Abbatialis, 12. & ibidem sepultus est. *Ex Catalogis Abbatum Montis Casini, MS. in quibus Presbyter Cardinalis T. S. Cyriaci scribitur.*

INNOCENTIUS PAPA III.

Creatio prima 1224. Pontif. 2. Lugduni in Concil. Generali Tempore Aduentus.

D. GVIELMVS, Gallus, Monachus, & Abbas S. Facundi, Ordinis S. Ben. Congreg. Cluniacensis S. R. E. Presbyter Cardinalis, Basilicæ Sanctorum duodecim Apostolorum. Obiit Lugduni anno 1250. ac ibidem sepultus est. *Paninus in Epitome in quarto.*

Creatio secunda 1252. Pontif. 9. Perusii, in quatuor Temporibus Aduentus.

D. IACOBVS, Monachus . . . Ordinis S. Benedicti, Congregationis . . . S. R. E. Episcopus Cardinalis Portuensis, & S. Rufinæ. Obiit anno D. 1254. Pontif. Innocentii Papæ III. duodecimo.

ANNOTATIO.

Notatur hic a Panino in Epitome in quarto, in hac creatione secunda, sed Monachi nomen omittitur, quod puto errore librorum factum; inuenitur enim postea in eodem Panino inter Episcopos Cardinales Portuenses & S. Rufinæ, folio 5, sic repositum: 1252. 19. Frater Iacobus Monachus, creatus ab Innocentio III.

COE-

COELESTINVS PAPA V.

Creatio unica, anno 1294. quatuor Temporibus Septembris, Neapoli.

D. PETRVS de Aquila, Monachus, & Abbas Congregationis Casinensis, ex Archiepiscopo Beneuentano, S. R. E. Presbyter Cardinalis, T. S. Marcelli. Obiit anno Christi 1299. Pontificatus Bonifacii Papæ VIII. quinto.

ANNOTATIO.

Panuinus in Epitome in quarto, huius Monachi Cardinalatum annotat. errare autem mihi uidetur in titulo Abbatis, nullus enim illo tempore hoc nomine Petri Abbas Casinensis (cuius cœnobii Abbatem eum scribit) fuisse legitur, ut ex eorum Catalogo liquet: Arbitrari potius Abbatem fuisse S. Sophie Beneuenti, quæ Abbatia sub Casinensi noscitur tunc fuisse: uel simpliciter Monachum Casinensem, ut ipsemet innuere uidetur, cum de eius morte agit, sic inquit; Frater Petrus Aquilanus Monachus Casinensis, Presbyter Card. T. S. Marcelli obiit anno Christi 1299.

D. IOANNES de Cressy, Gallus, Picardus, Monachus Ord. S. Ben. Congregationis Cluniacensis, & Episcopus Meldensis: S. R. E. Presbyter Cardinalis, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, & Vicecancellarius, Neapoli in prima & unica Cardinalium creatione anno 1294. Pontificatus sui primo, quatuor Temporibus Septembris, factus: Obiit Auenione Anno 1307. Scripsit nonnulla opera præsertim in Iure Canonico, de quibus tantum uidi, in Sextum Librum Decretalium dilucida Cõmentaria, Glossa Aurea nuncupata: quæ excusa sunt Venetijs, anno 1586. in folio regali, cum additionibus Clarissimi. I. C. Philippi Probi Biturici.

ANNOTATIO

Panuinus in Epitome in 4. huius Ioannis Monachi meminit, errat tamen cum cognomentum Monachi, pro gentilicio cognomine ei attribuit: nam ut ex Francisci Belforestij cosmographia fol. 374. didicimus, Cressy, ei cognomentum fuit gentilicium, Monachus autem dignitatis & professionis eius titulus. Is ille est qui Parisiis Collegium fundauit, quod ab eius nomine, Collegium Monachi uocatur.

D. SYMON, Gallus, Monachus, Monasterij Cluniacensis, & Prior Charitatis, Congregationis eiusdem, Ord. S. Benedicti: S. R. E. Cardinalis, tituli S. Sabinæ in eadem promotione, renunciatus: obiit Romæ, anno 1296. & ibidem in ecclesia S. Martini in Montibus sepultus est. *Panuinus in Epitome in 4.*

CLEMENS PAPA V.

Creatio 1. anno 1305. Pontif. 1. Lugduni, Sabbato 4. temp. Adventus, 18. cal. Ianuarij.

D. P E T R V S Arnaldi, Bananensis, Burdegalensis, Vasco, Galus, Monachus & Abbas Monasterij S. Crucis Burdegalis, Ord. S. Ben. Congregationis Cluniacensis: S. R. E. Presbyter Cardinalis, tituli S. Stephani in Cœlio Monte: post Vicecancellarius, non nisi sequenti anno publicatus. Obijt Auinione anno Domini, 1316.

ANNOTATIO.

Panninus in utroque Epitome de eo agit, eiusque Monachatu. item & Matthæus Vuestmonasteriensis in floribus historiarum ad annum 1305. sic dicens, loquens de Clemente Papa V. Mox ipso die Dominico, creavit alios Cardinales, sex de Vasconia, duos de Francia, unum de Anglia, scilicet Thomam Fratrem Ordinis Prædicatorum; & Petrum Abbatem Sanctæ Crucis iuxta Burdegaliæ, Ordinis Sancti Benedicti, creatum similiter Cardinalem, Vicecancellarium suum constituit. Et adverte quod die Dominica creatos Matthæus referat, Panninus vero die Sabbathi, quæ opiniones sic possunt accipi, ut Sabbatho creatos, Dominica vero pronunciatos fuisse dicamus.

Creatio tertia, 1312. Pontif. 8. Auinione, Sabbato 4. Temp. Adventus, die 11. calendas Ianuarij.

D. P E T R V S, Gallus, Monachus & Abbas S. Severi, Ord. S. Benedicti, Congregationis S. R. E. Presbyter Cardinalis. Obijt sub Ioanne Papa XXII. *Panninus in utroque Epitome.*

NICOLAUS V. ANTIPAPA.

D. A R M A N V S siue Hermanus Germanus, Monachus, & Abbas Fuldensis in Buchonia, Ord. S. Bened. Congregationis Cluniacensis, reformatæ à S. Gulielmo Hirsaugiensi Abbate; S. R. E. Presbyter Cardinalis, creatus anno Christi 1327. Pontificatus sui primo, idibus Maij, Romæ, in prima creatione. *Panninus in utroque Epitome, sed eius nomen reticet: quod mihi communicavit, pro sua in me humanitate Illustris Dominus Ioannes Antonius Pietramelara Bononiensis, vir doctissimus, & rerum antiquarum diligentissimus indagator, & SS. Mauriti & Lazari Eques.*

BENEDICTVS PAPA XII.

Creatio prima, 1337. Pontif. 4. die 15. cal. Ianuarij, Auinione.

D. P E T R V S Rogerij, Monstris, de Malmonte, Lemonicensis Diœcesis, Gallus, Monachus, & Abbas Monasterij S. Trinitatis Fiscanensis in Normandia, Ord. S. Ben. Congregationis Cluniacensis,

ensis, S. Theologiæ Doctor, & Archiepiscopus Rothomagensis: & Senonensis: S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli Sanctorum Nerei & Achillei: post Papa Clemens VI. renunciatus. *Trittemius lib. 4. cap. 37. & Panuinus in utroque Epitome: correctione tamen indiget in Epitome in folio, ubi cum Monachum Cisterciensem facit.*

D. GUILIELMVS Curti, de Diuano, Gallus, Monachus & Abbas Montis Oliuarum, Carcallonenfis Diæcesis, Ordinis S. Ben. Congrè. Cluniacensis; S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli Sanctorum quatuor Coronatorum; post Episcopus Cardinalis Tusculanus factus a Papa Clemente VI. in quarta creatione, anno 1350. Auinione, die 15. cal. Ianuarij. Obijt Auinione, pridie Idus Iunij, anno 1361. ex peste. *Panuinus in utroque Epitome.*

CLEMENS PAPA VI.

Creatio prima 1342. Pontif. 1. die 12. cal. Octobris, Auinione, quatuor Temporum Septembris.

D. HUGO Rogerij Monstrij, de Malmonte, Lemonicensis Diæcesis, Gallus, Clementis VI. Papæ Frater Germanus, Monachus Monasterij Tullensis, Ord. S. Ben. Cong. Cluniacensis: S. R. E. Presbyter Cardinalis, T. Sanctorum Laurentij & Damasi: postea Archipresbyter. Obijt Auinione duodecimo cal. Octobris, anno 1363.

ANNOTATIO.

Panuinus in Epitome in quarto, Hugonem Rogerij, & Cardinalem SS. Laurentij & Damasi, appellat: in Epitome uero in folio simpliciter Rogerium, Tituli SS. Nerei & Archillei uocat: nos priorem sequuti sumus sententiam.

Creatio secunda 1343. Pontif. 2. die 4. cal. Iunij, Auinione.

D. DEODATVS de Canilhaco, Antisiodorensis, Gallus, Monachus, & Episcopus S. Flori in Aluernia Ord. S. Ben. Congrega. Cluniacensis; ac postea Attrebatensis Episcopus: S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem; & demum ab Innocentio Papa VI. Episcopus Cardinalis Prænestinus creatus: Obijt Auinione 12. cal. Iulij, anno Domini 1373. sepultus ibidem apud Minores.

ANNOTATIO.

Vocatur hic a Panuino in Epitome in quarto, Raimundus: sed deceptus est in nomine Episcopatus; cum enim legisset quendam Raimundum Episcopum S. Flori Cardinalem creatum, & quis ille esset fortasse non inueniret, pro primo Florensi Episcopo Raimundo de Mousneghel, qui Cardinalis etiam fuit, quartum sibi assumpsit, & ex Deodato, Raimundum fecit.

fecit. Deodatum uero hunc fuisse uocatum docent Antonius Demochares de sacrificio missæ Tomo 2. cap. 25. & Franciscus Belforesius Tomo 1. suæ Cosmographiæ, in descriptione Episcoporum S. Flori.

Creatio quarta 1350. Iubilei secundi, Pontificatus sui nono, in quatuor Temporibus Aduentus 15. cal. Ianuarii Auinione.

D. GVLIELMVS de Agrifolio, Gallus, Monachus primus Cluniacensis Monasterij; deinde Prior Conuentualis S. Petri de Abbatifuiilla, Ord. S. Bened. eiusdem Congregationis, Ambianensis Diæcesis, & Archiepiscopus Cæsaraugustanus: S. R. E. Presbyter Cardinalis, T. S. Mariæ Transiberim, Tituli Calixti: ac deinde ab Urbano Papa V. Episcopus Cardinalis Sabinus creatus, anno 1367. in secunda creatione 4. Idus Maij Massiliæ. Obijt Viterbij, die quarto nonas Octobris, anno 1369. sepultus ibidem in Ecclesia S. Trinitatis. *Panuinus in Epitome in quarto.*

D. P E T R V S de la Foresta, Gallus, Monachus & Abbas S. Dionysij extra muros Parisienses, Ord. S. Bened. Congreg. Cluniacensis S. R. E. Diaconus Cardinalis: postea ab Innocentio Papa VI. Presbyter Cardi. Tituli duodecim Apostolorum factus: Obijt Auinione, anno 1361. die 5. calend. Iulij, ex peste. *Panuinus in utroq; Epitome.*

INNOCENTIUS PAPA VI.

Creatio tertia 1361. Pontif. 9. 15. cal. Octobris, Auinione.

D. ANDROINVS de Rupe, seu Roca, Burgundus, Gallus, Monachus & Abbas S. Sequani in Burgundia, Ord. S. Ben. Congreg. Cluniacensis: deinde Abbas Generalis Cluniacensis Monasterij 34. Theologus: S. R. E. Presbyter Cardinalis, T. S. Marcelli. Obijt Viterbij 4. cal. Octobris, anno 1369. sepultus ibidem in Ecclesia Veritatis, & inde Cluniacum reportatus est.

ANNO TATIO.

A Panuino in Epitome in quarto, uocatur Andoinus de Roca: ab auctore uero Chronici Cluniacensis Androynus cum ait: Androynus primus; de Ruppe, Abbas S. Sequani, Abbas noster 34. incepit regere anno 1351. Rexit annis 13. Et postea factus est Cardinalis. Obijt sexto calend. Nouembris in ciuitate Viterbiensi. Et inde apud Cluniacenses apportatus est: & ibi iacet iuxta pillare Capellæ Sancti Marcialis. Hæc auctor. Adriani nomine cohonestatur a Thoma Vualsinghano in historia breui ad annum 1362. cuius uerba sunt: Eodem tempore Cardinalis Adrianus, Abbas Cluniacensis, tertio die in fine Aprilis venit Londinum, tractaturus cum Rege, & consilio suo pro redemptione

demptione Regis Franciæ minuenda, obsidibus liberandis, & matrimonio contrahendo, cum sanguine Regis Angliæ, & Caroli Bloys, sed de his pauca, vel nulla expediuit: *sed hoc ex similitudine nominum Androni, & Adriani, factum fuisse, nemo est qui dubitet. In hac igitur nominum diuersitate, auctorem Chronici sequi maluimus.*

VRBANVS PAPA V.

Creatio prima 1366. Pontif. 4. die 15. cal. Octobris, Auinione.

D. ANGLICVS, seu Angelus, siue Angelicus, Grimoaldi filius, oppido ditionis paternæ Grisaco, Mimataresis Diocesis, Gallus, Urbani Papæ V. Frater, alijs nepos, Monachus S. Rufi prope Valentiam Galliæ; Ord. S. Ben. Congr. Cluniacensis, & Episcopus Auinionensis: S. R. E. Presbyter Cardinalis, S. Petri ad uincula Tituli Eudoxig; post ab eodem Episcopus Cardinalis Albanus, in secunda creatione, anno 1367. die 4. Idus Maij, Massiliæ, pronunciatus: Obiit Auinione anno 1387. die 16. cal. Aprilis.

ANNOTATIO.

Diuersimode a diuersis nominatum reperi, a nonnullis scilicet Angelum, ab alijs Angelicum, a quibusdam uero Anglicum: quod posterius magis in usu esse dignoscitur. Canonicus Regularis reputatur a Panuino in Epitome in quarto, Monachum tamen fuisse, probant ea quæ supra diximus in annotationibus ad Adrianum Papam IIII. de Monasterio S. Rufi: illudq; etiam pro argumento est, quod ab eodem Panuino, & nonnullis alijs, Frater Anglicus, semper uocetur, quod Fratris nomen nunquam Canonicis Regularibus proprium fuisse, ex multorum historiis manifestum est; sed tantummodo illius temporis Monachis, qui hoc humili Titulo se prenotatos gaudebant. Canonici autem Regulares Domni, semper, siue Domini ab omnibus appellati.

Creatio tertia, 1368. Pontif. 6. apud Montemstasconem die undecimo Calendas Octobris, in quatuor Temporibus.

D. SIMON de Langham, Anglus, Monachus, & Abbas Monasterii Vuestmonasteriensis in Anglia Ordinis S. Benedicti, Congre. Cluniacensis, deinde Episcopus Eliensis; mox Cantuariensis Archiepiscopus, & Primas Angliæ, regniq; Thesaurarius; exinde S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli Sancti Sixti: postremo a Gregorio Papa XI. in secunda anno 1375. Auinione, Episcopus Prænестinus re-aunciatus est. Obiit Auinione anno 1376. die 11. cal. Augusti.

ANNOTATIO.

Thomas Vualsinghamius in historia breui, totam ex integro huius Pontificis.

tificis vitam breuiter explicat sic inquit. Anno 1349. Obijt Simon Abbas Vuestmonasteriensis, cui successit Simon Langham, qui mox factus est regni Thefaurarius, deinde Episcopus Eliensis: ex tunc Regni Cancellarius, deinde Archiepiscopus Cantuariensis: demum Presbyter Cardinalis T. S. Sixti, postremo Episcopus Prænestinus, & infra. 1361. Simon Langham Abbas Vuestmonasteriensis fit Episcopus Eliensis. *Et Paulo post.* 1366. Mortuo Simone Islepe Archiepiscopo Cantuariensi, succedit ei Simon de Langham Episcopus Eliensis prouisione Papæ. *Statimque.* 1368. Hoc anno mense Octobri, Domnus Simon de Langham Archiepiscopus Cantuariensis creatus est in Cardinalem, & sequenti anno mense Aprili, uersus Curiam iter cepit. *Postremo* 1376. Vicefimosecundo die Iulii, obiit Simon Langham Cardinalis Anglicus. *Hactenus Thomas, qui semper Langham scribit, & non Langham, ut reliquit nobis Panuinus.*

Creatio quarta, 1370. Pontific. 8. die 7. idus Iunij, apud Montemflaconem.

D. P E T R V S de Stagno, Gallus, Monachus, & Episcopus, S. Florentii, Ordin. S. Bened. Congreg. Cluniacensis, & Archiepiscopus Bituricensis: S. R. E. Camerarius, Presbyter Cardinalis S. Mariæ Transiberim, Tituli Calixti: deinde à Gregorio Papa XI. Episcopus Cardinalis Ostiensis, & Veliternus, anno 1373. factus. Obijt sub eodem Romæ, anno 1377. die 7. calend. Decembris; sepultus in S. Maria Transiberim: *Antonius Demochares de Sacrifi. Missæ, Tomo 2. c. 25. & Franciscus Belforestius in sua Cosmographia supracitata in Deodaro Cardinale.*

GREGORIVS PAPA XI.

Creatio prima, 1371. Pontif. 1. 6. idus Iunij, Auinione.

D. G V L I E L M V S, de Conaco, Gallus, Monachus S. Florentii, de Sanimurio, Ord. S. Ben. Cong. Cluniacensis, Decretorū Doctor, & Episcopus Mimatensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis Sancti Vitalis, Tituli Vestinæ. *Panuinus in Epitome in quarto. & Belforestius in sua Cosmographia, à quo item nomen Monasterij eius accepimus.*

D. I O A N N E S de Turre, Gallus, Monachus, & Abbas S. R. E. Presbyter Cardinalis, T. S. Laurentii in Lucina. Obijt Auinione, anno Domini 1374. die 17. calend. Maii. *Panuinus in Epitome in quarto.*

Creatio secunda 1375. Pontif. 5. Mense Decembri, Auinione.

D. I O A N N E S de Grangia, Gallus, Monachus Ordin. S. Bened. Cong.

Congreg. Decretorum Doctor, & Episcopus Ambianensis, S. R. E. Cardinalis, TT. S. Marcelli. Obiit post annum 1400. *Paninus in Epitome, in quarto.*

D. GERARDVS Loy de Podio, Gallus, Monachus Monasterii Cluniacensis, siue Florensis, & Abbas Maioris Monasterij, Ordinis Sancti Bened. eiusdem Congregationis: deinde Episcopus Florensis, & Carcaffonenfis: deinde S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli S. Clementis. Obiit Auinione, anno 1383. die 14. calen. Februarii, Pontificatus Clementis VII. Antipapæ, anno vadesimo. *Paninus in utroque epitome, & Belforesius in sua Cosmographia.*

D. P E T R V S de Tartaris, Romanus, primum Monachus Ordinis Montis Oliueti, deinde Abbas Sancti Laurentii extra muros Urbis, postea Abbas Casinensis octuagesimus secundus, postremo Cardinalis Reatinus uulgo uocatus, renunciatus. Priuatus est deinde Cardinalicia, & Abbatiali dignitatibus ab Urbano Papa VI. an. 1385. sed quadriennio post id est anno 1389. in integrum restitutus est à Bonifacio Papa IX. Obiit tandem Casini anno 1395. die 4. mensis Iunii, & ibidem sepultus est.

A N N O T A T I O.

Paninus in utroque Epitome hunc omittit: Restituit eum nobis Thomas Vvalsinghamius, qui in historia breui ad annum 1385. sic de eo loquitur. Post finem verò sermonis Papa cum Cardinalibus non priuatis, erecta cruce, & accensis candelis, excommunicauit Regem Carolum, & Reginam, Antipapam, & Anticardinales, Abbatē montis Casini quondam Reatinensem Cardinalem, & prædictos sex quondam Cardinales, &c. Et infra ad annū 1388. Sed mox aduentum Papæ Abbati de monte Casino significare curarunt (hic erat quondam Cardinalis Reatinensis (vt præmittitur) sed degradatus fuerat per Papam præfatum) hic illico collecta manu militari, explorauit aduentum Papæ, quem oportuit omnino transire per illum. Qui cum venisset ad partes eius, ei restitit, & eius transitum, prohibebat. Papa uerò, quem nimius amor soli patrię detinebat, confectis bullis de restitutione sua ad Cardinalatus dignitatem, & gradum Doctoratus, necnon Abbatia Casini montis honorem, destinauit sibi hæc omnia, tamen, ut permitteret eum transire, & reuifere natale solū. Cui Abbas respondit, se quidem non egere bullis suis ad restitutionem dignitatum, quibus & donatus, & inuestitus fuit à prædecesore suo, cuius temporibus non erat schisma in Ecclesia, qui & cognitus est uniuersaliter pro Papa Romano. Hæc Thomas. Restitutionis

O

tutionis

tutionis autem eius modus in fragmentis quibusdam Catalogorum Abbatum Montis Casini, quæ apud me sunt his exprimitur uerbis; Anno 1389. fuit restituta dignitas huic Abbati (scilicet Petro Tartaro) per Papam Bonifacium IX. & Abbatia Casinensis, quæ ei a Papa Urbano VI. ablata fuerant: mandans per quoddam uniuersale priuilegium directum omnibus uaxallis, Monasterii Casinensis, ut obediant dicto Petro Tartaro, quæ restituerat in Abbatem Casinensem. Et infra. Eodem anno Papa Bonifacius IX. per suum quoddam priuilegium absoluit ab excommunicatione, & irregularitate, & aliis censuris & pœnis ipsum Abbatem Petrum de Tartaris, cum suis famulis, & familiaribus, qui interfuerant obsidioni Urbani VI. eius prædecessoris: atque ob hoc dictus Petrus Abbas, ab ipso Urbano VI. dignitatibus fuerat priuatus.

CLEMENS VII. ANTIPAPA.

Creatio tertia unius Cardinalis, anno 1382. tertio Calendas Iunij Auinionis.

D. THOMAS de Cafaco Gallus, Monachus, & Abbas S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli S. Sabinæ. Obijt Auinione, anno 1390. die 15. calen. Iunij. Panuinus in epitome in 4. Creatio quarta 1383. Pont. 6. die 10. cal. Ianuarij, Auinione.

D. PETRVS Amelii, de Monte Acuto, Gallus, Monachus, & Prior S. Martini de Campis, Parisiis, Ord. S. Bened. Congreg. Cluniacensis, & Episcopus Laudunensis; S. R. E. Cardinalis Tituli Sancti Marci. Obijt Auinione, anno 1389. die quarto Idus Augusti. Franciscus Belforestius in Catalogo Priorum S. Martini de Campis, lib. 1. sue Cosmographie.

BENEDICTVS XIII. ANTIPAPA.

Creatio quinta, anno 1409. Pontificatus 15. in quatuor temporibus mensis Septembris, Panischole, quod est Aragonie oppidum.

DOMNVS Hispanus, Monachus, & Abbas Monasterii Iesu Nazareni Montaragonis. S. R. E. Presbyter Cardinalis: Hic postea relicto Benedicto XIII. Antipapa, schismatico & damnato, ad Martinum Papam V. Concilio Cōstantiensi finito accedens, ab eodem confirmatus est Presbyter Cardinalis, & Montaragonis Abbas. Quando obierit incertum.

ANNOTATIO.

Canonicum fuisse Regularem affirmat Panuinus in utroque epitome: alij Ordinis Cisterciensis Monachum scribunt. Nos certis rationibus moti Monachum nigrum Benedictinum fecimus: quarum prima est quod Monaste-

Monasterium Montaragonum, siue Montis Aragonum fundatum legatur a Sanctio, secundo Aragonie Rege circa annum Domini 1080. paulo ante, uel post; octodecim fere annis antequam Cisterciensis ordo confirmaretur, uti uidere est apud Ioannem Marianæ Societatis Iesu, lib. 10. cap. 2. rerum Hispanicarum, ubi sic loquitur, ad annum 1094. Obiit sanctius Rex, quarto Iunii, corpus Montaragonem delatum, atque in Iesu Nazareni, quod ipse Monasterium extruxerat, ex temporario sepulchro conditum est, inde vrbe capta, in Diui Ioannis Rupensis. Hæc ille. Canonicum etiam Regularem non fuisse constat ex prænomine, Frater, a Panino illi attributo; quod nunquam Canonicis Regularibus fuit familiare: præterea quod apud eundem Ioannem Marianam, eodem etiam libro & capitulo legamus, Canonicos Regulares sub Petro Rege Aragonie Sancti præfati filio, aliquot post Sancti mortem annis, Pampelonæ tunc primum inhabitare cœpisse, cuius uerba sunt: Eodem tempore Pompelonæ templi maximi noua fabrica cœpta est, cuius uestigia supersunt. Sacerdotum uita & mores ad Diui Augustini leges, & regulam conformati: quod ab eo initio susceptum, nostra etiam ætate retinetur. Hæc Ioannes. Cardinalis huius nomen nusquam adhuc reperire datum.

EUGENIUS PAPA IIII.

Creatio tertia 1439. Pontif. 9. die 15. cal. Ianuarii Florentiæ.

D. GVLIELMVS de Estouteuilla, Normandus, Gallus, Decretorum Doctor Monachus & Prior Sancti Martini de Campis, Parisiis, Ord. S. Benedicti, Congreg. Cluniacensis; Episcopus Mariensis, post Andegauensis, deinde Biterensis, postremò Archiepiscopus Rothomagensis, & S. R. E. Presbyter Cardinalis, Sanctorum Syluestri & Martini, Tituli Equitii: factus postea Cardinalis Episcopus Portuenfis, & S. Rufinæ, a Nicolao Papa V. anno 1451. & Ostiensis & Veliternus a Pio Papa II. in secunda creatione, anno 1461. die 15. calen. Ianuarii Romæ. Obiit anno 1482. die 11. cal. Ianuarii, Romæ: ibique sepultus in Ecclesia S. Augustini, quam a fundauentis erexerat. *Franciscus Belforestius in Catalogo supracitato Priorum Sancti Martini de Campis, & Hier. Garimbertus lib. 4. de Cardinalatu.*

Creatio sexta 1446. die 17. calen. Ianuarij Romæ.

D. IOANNES, Siculus, Monachus sanctæ Iustinæ de Padua, Ordinis sancti Benedicti, Congregationis sanctæ Iustinæ de Padua, quæ nunc Casinensis uocatur, Abbasque S. Pauli extra muros Urbis, eiusdem Ordinis & Congregationis; S. R. E. Presbyter Cardinalis,

stro super Salinas, Abbas S. Petri de Luxinio eiusdem Ordinis, & Congreg. post Episcopus Attrebatensis, & Referendarius Apostolicus: S. R. E. Presbyter Cardinalis, Sanctorum Sylvestri & Martini, TT. Equitij in Montibus. Obiit in partibus Galliae, anno 1473. die 3. idus Decemb. *Tritemius, lib. 4. cap. 36. & Panuinus in epitome utroque: & Garimbertus, lib. 4.*

PAVLVS PAPA II.

Creatio secunda 1465. Pontif. 2. die 14. cal. Octobris, Romæ.

D. IO. GODEFRIDVS Balues, Viridunensis Monachus, & Abbas S. Dionysii Parisiensis, Ord. S. Bened. Congreg. Cluniacensis, & Episcopus Andegauensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli S. Praxedis: deinde à Sixto Papa III. Episcopus Cardinalis Albanus in octava creatione, anno 1484. die 16. cal. Aprilis Romæ, factus. Obiit sub Innocentio Papa VIII. Romæ, an. 1491. mense Octobri; sepultus ibidem in Ecclesia S. Praxedis.

ANNOTATIO.

Ioannis Godofredi Monachatum, & Cardinalatum annotat Franciscus Belforestius lib. 1. suæ Cosmographie; in catalogo Abbatum canobij Sancti Dionysij extra Parisios. A Panuino uocatur Episcopus Viridunensis: at in catalogis Episcoporum illius Ecclesie apud Democharem de Sacrif. Missæ, Tomo 2. c. 33. & apud Franciscum de Rosieres in libris Stematatum Lotharingia, inter Episcopos nominatus non reperitur. Natum tamen Viriduni refert Hieronymus Garimbertus lib. 4. de uit. Pont. & Cardin. quod materiam Panuino, ut arbitror, dedit erroris. Prædictus Garimbertus prædicto lib. 4. duobus in locis & lib. 5. pro suo maledicendi more (nihil enim aliud mihi uidentur illi sui libri, quam continua quedam maledictio, & detestio vitiorum, quæ nunquam fortasse in ijs fuerunt, quos reprehendere nititur: & si fuissent ad eum non pertinebat uitas tantorum uiuorum carpere, scriptum est enim, Principi populi tui ne maledices: & forsitan quos uita, & moribus non potuit imitari, ut solus ipse perfectus & Sanctus uideretur, omnium conuersationes maledictionis nota inurere uoluit, cum magno Sanctæ Ecclesie, legentium, & suo quoque scandalo; cum satius ei fuisset nunquam scripsisse, quam tam malè de ijs, quos uenerari debuerat dixisse, sed ingenium hominis notum, quod enim uirtute nõ poterat, maledicto assequi nitetur, sacri scilicet illius collegij consortium, sed longè eum sua fefellit opinio: non enim gradus ille maledicentibus, & inuidis, ac liuoris sanie respersis datur, sed bonis, sed pijs, sed doctis, & de Ecclesia benemeritis; ut erat hic noster Joannes Balues. Hæc præter morem, non sine causa tamen in Garimbertum prosecutus sum, etenim

(ut cum quodam R. Patre loquar) plerunque euenire solet, ut is qui quæ vult dicit, nonnunquam, quæ non vult audiat. Si Garimbertus tam aperte sub specie elogij, vel descriptionis vitæ, Ioanni nostro maledicendo, aliquam gloriam corrasit, volo vt eandem malè audiendo amittat. Si quis verò dixerit, in Garimbertum mortuum me hæc scribere, respondeo, & Garimbertum in Ioannem mortuum scripsisse. Si quis plura requirat de maledictis Garimberti, legat D. Augustinum Florentinum, parte 2. Hist. Camald. lib. 3. cap. 4. in Apologia, quæ contra eundem scripsit, pro defensione Sanctissimi, & doctissimi viri Cardinalis Maphæi, pro suo maledicendi more dico multum inuehitur in vitam, & mores doctissimi istius viri (sapientia enim, & doctrina gradum sibi Cardinalatus promeruit) quod quam falso id fecerit, & contra omnem Christianam actionem, docent magna illa amoris, & dilectionis indicia, quibus persecuti sunt eum nonnulli Romani Pontifices, à quibus non solum nullam illius causæ, pro qua Romanam à Ludouico XI. Rege, missus fuerat, pœnam promeruit, verum honoribus, amplius quam antea, auctus & cumulatus, Archiepiscopi etiam legationis munere decoratus sit: & post mortem summo cum honore in Ecclesia Tituli sui S. Prædixis sepultus.

SIXTVS PAPA IIII.

Creatio sexta, 1480. Pontif. 9. idibus Maii, Romæ.

D. COSMVS de Melioratis, Vrsinus, Romanus, Monachus, & Abbas Farfensis, Ord. S. Ben. Congregationis Cluniacensis, Archiepiscopus Tranensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis, TT. Sanctorum Nerei, & Achillei. Obiit Brachiani Vrsinorum, anno 1481. die 11. cal. Decembris, sepultus in Monasterio suo Farfensi. Panuinus in utroque Epitome; & Franciscus Sansouinus, lib. 1. de uir. illust. familie Vrsinæ, cap. 16.

INNOCENTIVS PAPA VIII.

Creatio prima, 1489. Pontif. 5. pridie idus Martij, Romæ.

D. ANDREAS d'Espinau, Armoricensis, Gallus, Monachus, & Prior S. Martini de Campis Parisiis, Ord. S. Bened. Congreg. Cluniacensis, post Archiepiscopus Arelatensis, mox Lugdunensis: S. R. E. Presbyter Cardinalis Sanctorum Syluestri, & Martini, Tituli Equitii in Montibus. Quando obierit incertum.

ANNOTATIO.

Huius Monachatum habuimus ex lib. 1. Cosmographiæ Francisci Belforesii, in Catalogo Priorum S. Martini de Campis. Dissentit Panuinus in utroque epitome de nomine: Ludouicus enim vtroque ab eo vocatur: Belforesius tamen loco citato, & Campegius, ac Leonardus in Catalogis Bel-

Archiepiscoporum Lugdunensium, apud Democharem de Sacrif. Missæ, Tomo 2. cap. 27. Andream uocatum fuisse, in suis scriptis reliquerunt.

ALEXANDER PAPA VI.

Creatio 2. 1493. Pontif. 2. die 12. cal. Octobris, Romæ.

D. IOANNES, Gallus, Monachus, & Abbas S. Dionysii, Parisiis, Ord. S. Bened. Congreg. Cluniacensis, Episcopus Lombardiensis in Comingio, & Orator Regis Francorum, S. R. E. Presbyter Cardinalis, TT. S. Sabinæ. Obiit Romæ, anno 1499. die 8. idus Augusti, sepultus in Sacello Galliæ Regum. *Panuinus in utroque Epitome, & Belforestius in Catalogo Abbatum Sancti Dionysij. Hieronymus Garimbertus, lib. 1. c. 13.*

LEO PAPA X.

Creatio quarta, 1517. Pontif. 5. cal. Aprilis, Romæ.

D. ANTONIVS Bohier de Prato, Gallus, Aruernus, Monachus, & Abbas Monasterii Sanctæ Trinitatis Fiscanensis, in Normandia, Ordinis Sancti Benedicti, Congregationis Cluniacensis, & Archiepiscopus Bituricensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis, TT. S. Anastasiæ. Obiit Bituricis mense Iunio, anno 1521. ibique in Cathedrali sepultus. *Panuinus in utroque Epitome.*

CLEMENS PAPA VII.

Creatio undecima, 1533. Pontif. 10. die 7. idus Nouembris, Massilia.

D. PHILIPPVS della Camera Frater Ducis Albanie, Gallus, Monachus, & Abbas Corbeiensis Galliæ, Ord. S. Ben. Congreg. Iuniacensis, & Episcopus Boloniensis: S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli S. Martini in montibus. deinde, à Paulo Papa III. in nona creatione anno 1543. quinto Nonas Iulij Romæ, Episc. Cardin. Tusculanus renunciatus. Obiit Romæ 9. cal. Martij anno 1550. sepultus ibidem ad S. Trinitatem in Pinciis. *Panuinus in utroque Epitome.*

PAVLVS PAPA III.

Creatio octaua, 1542. Pontif. 8. die 4. nonas Iunij, Romæ.

D. GREGORIVS Cortesius Mutinensis, Monachus & Abbas S. Benedicti de Padolyrone in agro Mantuano, Ordinis S. Benedicti, Congregationis Casinensis, alias Sanctæ Iustinæ de Padua uir doctissimus. S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli S. Ciriaci in Thermis. Obiit Romæ, undecimocalenda Octobris, anno 1548. ibidem ad Sanctos Apostolos sepultus. *Panuinus in utroque Epitome; & Archidia Monaſterij nostri S. Benedicti de Mantua. Vir fuit doctissimus, & tam Latinè quam Græcè linguæ peritissimus, multa que composuisse*

fuisse fertur; quæ temporum iniuria, & hominum negligentia magna ex parte interierunt, quæ verò superesse feruntur, sunt subiecta,

Epistolarum Familiarium, Lib. 1.

Quod S. Petrus fuerit Romæ, Lib. 1.

Hi duo impressi sunt Venetiis, apud Franciscum Franciscium Senensem, anno 1573. in quarto.

Hymnorum diuerso metro, Lib. 1.

De Viris illustribus Ordinis Monastici, Lib. 1.

Hic erat MS. cooperatus viridi in Bibliotheca nostra Sancti Benedicti Mantuani, ut Catalogus librorum, qui apud me est MS. in membranis, prodit; ex qua tamen furto sublatus non reperitur.

Transtulit, & librum S. Basilii Episcopi de virginitate, de Græco in Latinum sermonem, & alia nonnulla, quæ necdum vidi.

Cardinales nonnulli, S. R. E. Monachorum Nigrorum, quorum tempus creationis, & à quibus Pontificibus promoti fuerint ignoratur, ordine alphabetico digesti. Cap. I X.

ANDREAS Hispanus, Monachus Ordinis Sancti Benedicti, Congregationis Episcopus primum Megarenis; deinde Ciuitatenfis; mox Aiatensis; postremò S. R. E. Cardinalis, ac Pœnitentiarius, & Decretorum Doctor: ut ipse de se fatetur in Opusculo de forma & modo confitendi, Antidorario animæ Domni Nicolai Abbatis de

Bogardis præfixo: quod & confirmatur à Ioanne Tritemio de vir. ill. Ordinis Sancti Benedicti, libro secundo, capite 136. & libro quarto, capite 43.

F. ALPHONSVS, Hispanus, Monachus, Ordinis Sancti Benedicti Congreg. S. R. E. Episcopus Cardinalis Portuensis. Viuebat cum sequenti sub Alexandro Papa III.

F. ERNANDVS, Hispanus, Monachus Ordinis Sancti Benedicti Congregationis S. R. E. Presbyter Cardinalis, T. Sanctæ Anastasiæ. Ex priuilegio Indulgentiarum Ecclesiæ Sancti Marci, Venerabilis.

D. BER-